

என் ஊரான்

கோடை தரும் கொடும் வெயிலில்
வேர்வை இறைத்து விளைய வைக்கும்
வித்தை கற்றான்
என் ஊரான்.

காடு மேடு கலட்டி தரைகள்
கடும் உழைப்பில் கழனியாய் இழகி
காய்கள் கனிகள்
எனக் கக்கும்.

பிள்ளைக்காய் பிள்ளையின் பிள்ளைக்காய் என
தள்ளாத வயதிலும் தளராமல்
உள்ளத்து வேட்கையால்
உழைப்பான்.

வீடுகள் கட்டி வேலிகள் போட்டு
நாளை பிறக்கும் நமக்காக
புதியன சேர்ப்பான் - ஒரு நாளும்
போகியாய் போகான்.

கொடும் புயல் இடி மழை
திடுமென வந்திடும்.

பிஞ்சுகள் பழங்கள்
பிய்ந்து சிதறிடும்.

பயிர்கள் பச்சைகள் வெள்ளத்துள் முழுகி
சிறுக சிறுக செத்து மடிபும்.

வீடு வாசல்கள்

விழுந்து நொருங்கிடும்.

அழிவே தினமும் முடிவே இன்றி தொடரும்.

அவனது உழைப்புகள் அழியும்.

ஆனாலும் கதை அத்தோடு முடியாது.

கொடும் மழை புயலும் ஒருநாள் ஓயும்
இதம் தரும் வசத்தம் தோன்றும்.

நாளை புதிய பூக்கள் பூக்க
பூமியை ஆயிரம் நிறங்கள் ஆக்க
மீண்டும் எழுவான்.

மேலும் உயர்வான்.....

என் ஊரான்.

ஹரிந்துஸ்தான்

இறக்குமதி & ஏற்றுமதி பிரைவேட் லிமிட்டட்

HINDUSTAN IMPORTS & EXPORTS PTY. LTD.

உங்களின் மளிகைச் சாமான்களை மிகவும் குறைந்த விலையில் எங்கு வாங்குவீர்கள்?.

எமது சமூகத்துக்காக இந்தியா, பாக்கிஸ்தான், இலங்கை ஆகிய எல்லா நாடுகளில் இருந்தும் பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஒரே ஸ்தாபனம் எமது ஸ்தாபனமே.

எங்கள் சிறப்பம்சம்

உயர்ந்த தரம்

குறைந்த விலை

வியாபார நேரங்கள்:.

திங்கள் - வியாழன்

வெள்ளி

சனி

ஞாயிறு/விடுமுறை தினங்களில்

முப 8.00 பிப 6.00 வரை.

முப 8.00 பிப 7.00 வரை.

முப 8.00 பிப 5.30 வரை.

முப 8.00 பிப 5.00 வரை

48-50 Dingley Avenue,
Dandenong, VIC. 3175

சந்தா விரும்பு :

அவுஸ்திரேலியா - \$12.00 நியூசிலாந்து - \$20.00
இலங்கை, இந்தியா - \$10.00 (தபாற்செவவு மட்டும்) ஏனைய நாடுகள் - \$30.00
வருடத்துக்கு ஆறு இதழ்கள்.

Please make your Cheque/Postal Order payable to 'Abiramie Publications'.

Abiramie Publications, P. O. Box 232, Wantirna South, Victoria 3152, Australia.

உள்ளே...

பேசும்படம்

மாவை நித்தியானந்தன் 6

நானோர் சின்ன வீரன்

செ. வே. காசிநாதன் 11

மெல்பன் காற்று

வாயுபகவான் 15

கலாசாரம்

சந்திராதேவி 19

இரண்டு நாடகங்கள்

அவதானி 27

நனவிடை தோய்தல்

எஸ். பொன்னுத்துரை 29

ஆசிரியர்
விமல் அரவிந்தன்

வாசகர்களிடமிருந்து தரமான ஆக்கங்களை மரபு வரவேற்கிறது. அத்துடன் உங்கள் மனதில் எழும் எண்ணங்களை ஏனைய வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுவதற்கு 'ஆசிரியருக்குக் கடிதங்கள்' என்ற பகுதியையும் பயன்படுத்தலாம். எழுதுவன யாவும் சுருக்கமாக அமைதல் விரும்பத்தக்கது.

✻ ✻ ✻

படைப்புக்களில் வரும் கருத்துக்கள்
படைப்பாளிகளுக்கே சொந்தம். கருத்துச்
சுதந்திரத்தை கௌரவிக்கும் வகையில், 'மரபு'விற்கு
உடன்பாடற்ற கருத்துக்களும் அதில் வரும்.

விலை \$2.00

Marapu is printed at LA-SHA Prints, 3 Viola Court, Mill Park
Victoria 3082, Australia.

மரபு

சுழலும் சக்கரத்தின் சுழலாத புள்ளியே மரபு.

சுவடி 2

ஏடு 3

நடுநிலை

அணி சாராமையும் நடுநிலையும் ஒன்றல்ல. இரண்டையும் குழப்பப்படாது. கொச்சைப்படுத்தப் படாது.

அணி சாராமை, நடுநிலை ஆகிய இரண்டும் கூடாத விஷயங்கள் அல்ல. மிகவும் நல்ல விஷயங்கள். கடைப்பிடிக்கக் கஷ்டமானவை. ஆனால் இவை இருப்பதல்தான் உலகம் வாழ்கிறது.

அணிசேரா நாடுகளின் இயக்கம் (பல பலவீனங்கள் இருந்தாலும்) உலக சமாதானத்துக்கு ஆற்றிய பங்கை யார் மறுப்பர்? வல்வரசுகளின் அச்சுறுத்தலுக்கு மத்தியிலும், சிறிய நாடுகள் தலைநிமிர்ந்து நிற்க அணிசேரா இயக்கம் உதவியது. ஜஹர்வால் நேரு, நாஸர் தொடக்கம் அணிசேராக் கொள்கையை நிலைநாட்டப் பாடுபட்ட தலைவர்களெல்லாம் மூடர்களல்ல. தீர்க்கதரிசிகள்.

எப்பொழுதும் ஒருபக்கம் சரிந்துதான் ஆகவேண்டுமென்று நினைப்பது பிழை. கன்னை பிரித்து ஆட, வாழ்க்கை ஒரு விளையாட்டுப் போடியுமல்ல. ஒருவர் அணி சாராமல் இருக்க பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கலாம்.

அணி சாராமை என்பது கொள்கை இல்லாமை அல்ல. அது சுய சிந்தனையின் வெளிப்பாடு. சத்தியத்தின் வெளிப்பாடு.

“அணி சேர்” என்ற வற்புறுத்தலில், ஒரு சொல் எப்பொழுதும் மறைந்திருக்கும். “என் அணி சேர்” என்பதே அதன் உண்மைப் பொருள்.

‘சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல் அமைந்தொருபால் கோடாமை சான்றோர்க் கணி’.

- திருவள்ளுவர்

எழுத்தாளர் சுந்தர ராமசாமி பதில்கள்

சுந்தர ராமசாமி இந்தியாவின் முதல்தர எழுத்தாளர்களில் ஒருவர். 'சுபமங்களா' சஞ்சிகையின் சில கேள்விகளுக்கு அவர் அளித்த பதில்கள் இந்த இதழில் பிரசுரமாகின்றன.

கேள்வி: நீங்க 'காலச்சுவடு' பத்திரிகை எட்டு இதழ்கள் நடத்தினீங்கள். அது ஏன் நிறுத்தப்பட்டது. வாசகர் மத்தியில் என்ன பாதிப்பை ஏற்படுத்தினது. இந்த மாதிரி இதழ்கள் ஏன் தமிழ்நாட்டுல அஞ்சாறு இதழ்களோட நின்று போயிடுது. இந்த சிற்றிதழ்கள் பேரிதழ்களாக என்ன செய்யலாம்?.

சுந்தர ராமசாமி: தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் சிற்றிதழ்கள் கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் ஆயிரத்தைனுறு பிரதிகள்தான் போகுது. என்னுடைய 'காலச்சுவடு' சிற்றிதழ்களிலேயே அதிகமாப் போன பத்திரிகைன்னு பேரு... அது போனது ஆயிரம் பிரதிகள்தான். இது சந்தாதாரர்களை நம்பி இருக்கக்கூடிய பத்திரிகை. தமிழ்நாட்டுல காலச்சுவட்டிற்கு சந்தாக் கட்டக்கூடியவங்க குறைந்தபட்சம் ஐயாயிரம் பேர்களாவது இருப்பாங்கன்னு நெனைக்கிறேன். இந்தப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களை எடுத்துக் கொண்டாலே கணிசமான ஆட்கள் தமிழ்நாட்டில இருக்காங்க. ஆனா பெரும்பாலும் அவங்ககிட்ட இருந்து எந்த ஆதரவும் கிடைக்கிறதில்லே. அதனால், வருமானம் பெரிய பிரச்சினை. நாலு இதழ்... ஐந்து இதழ் கைப்பணத்தைப் போட்டுக் கொண்டுவரலாம். இரண்டாவதாக சிறுபத்திரிகைகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய விஷயங்கள் கிடைப்பதும் ரொம்ப சிரமமாக இருக்கு. நம்முடைய முக்கியமான பல எழுத்தாளர்கள் சோம்பேறிகளாக இருக்காங்க. இரண்டாம் தர மூணாம்தர எழுத்தாளர்கள் ரொம்ப கறுகறுப்பாக இருக்காங்க. இந்த ரெண்டும் சேர்ந்து பயங்கரமான அசமனம் தமிழ் இலக்கியத்துல உருவாக்கிட்டு இருக்கு. அதனால் இந்த "மூணாந்தர எழுத்தாளர்கள்தான் சமூகத்துல இருக்காங்க... இவங்க மட்டும்தான் எழுதிக்கிட்டிருக்காங்க. இதுதான் தமிழ் இலக்கியம்" என்ற தவறான எண்ணத்தை சராசரி வாசகனுக்கு இது கொடுக்குது.

கேள்வி: தமிழனுடைய வாழ்க்கைத் தரம், பொருளாதாரம், சமூகநிலை எல்லாமே கீழடைந்திருக்கும்போது அதையும் மீறி கலை இலக்கியங்கள் மட்டும் தனியா வளரணும்தான் நீங்க எப்படி எதிர் பார்க்க முடியும்?.

சுந்தர ராமசாமி: நான் இலக்கியத்தை மட்டும் சொல்லலே. தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய திரைப்படங்கள், வணிகப் பத்திரிகைகள், போலி அரசியல் கட்சிகள், பல்கலைக் கழகங்களின் செயல்பாடுகள், தொலைக் காட்சிகள் எல்லாமே... எல்லாமே தாம் தாழ்ந்துதான் இருக்கின்றன.

கேள்வி: உங்களைப் பொறுத்தவரை சமீப காலமாக மார்க்சிசத்திற்கு எதிரான எழுத்துக்களைப் பார்ப்புகிறார், கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு எதிரான எழுத்துக்களைப் படைக்கிறார் என்று ஒரு சில முகாம்களில் பேசப்படுகிறது. நீங்கள் மார்க்சிய விரோதியா? .....

சுந்தர ராமசாமி: ...நீங்க ஒரு கம்யூனிஸ்டா என்று கேட்கும்போது நீங்க தத்துவத்தைச் சேர்ந்த ஆனா கட்சியைச் சேர்ந்த ஆனா என்பது முக்கியமான விஷயம். நீங்க ஒரு எழுத்தாளன்னு சொன்னா கட்சி எடுக்கிற ஒவ்வொரு நிலையையும் ஆதரிக்கணும்கிற கட்டாயம் உங்களுக்கு இருக்குமேயானால் நீங்க சிறப்பான விஷயங்களை உருவாக்க முடியாது. அரசியல் ரீதியாக பல்வேறுபட்ட காரணங்களுக்காக கட்சி பல்வேறுபட்ட நிலை எடுக்கும். அதெல்லாம் எழுத்தாளர்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது....

பேசும் படம்.

கடந்த இதழின் தொடர்ச்சி....

மாவை நித்தியானந்தன்

நாடக மாந்தர்:

அப்பு, ஆச்சி, மகன், கதாநாயகன், கதாநாயகி, வில்வன், கொழைப்பன், சிவபெருமான், உமாதேவி, படம் பார்ப்பவர்கள் சிவர், வில்வனின் உதவியாட்கள் சிவர்.

(மேடை இருபகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு இந் நாடகம் நிகழும். ஒரு பகுதியில் சினிமாப் படம் பார்க்க வந்த பார்வையாளர்கள் அமர்ந்திருக்கின்றனர். இவர்களில் முன் வரிசையில் அமர்ந்திருக்கும் அப்பு, ஆச்சி, அவர்களுக்கு நடுவே இருக்கும் மகன் ஆகியோரும் அடங்குவர். சில கதிரைகள் வெறுமையாகவும் உள்ளன. மேடையின் மற்றப் பகுதியில் சினிமாப் படத்தின் காட்சிகள் நடைபெறும். ஒளியின் உதவியுடன் அந்தந்தக் கட்டம் நடைபெறும் மேடைப் பகுதிகள் முக்கியப்படுத்தப்படும். அப்பு கசங்கிய வேட்டி - சால்வையுடனும், ஆச்சி பழைய தூற் சேலை அணிந்தும் காணப்படுகின்றனர். இளைஞனான மகன் காற்சட்டை, சேட் போட்டு, மீசை விட்டு நவீன பாணியில் இருக்கிறார். பின்னணியில் சினிமாத் தியேட்டர் மணி அடிக்கிறது).

வில்வன் : ஹ! ஹா! ஹை! என்ன, தனியாப் போற கன்னிப் பெண்ணோட சாசமா?.

க.நாயகன் : ம்... என்ன ஒடம்பு வலிக்குதா?.

வில்வன் : (கைத்துப்பாக்கியை வெளியே காட்டுகிறான்) கன்னிப் பெண்ணோட தனியாக என்னடா பேச்சு? ஒடித்துப் போட்டிடுவன்டா ஒன் முதுகெலும்பை.

க.நாயகன் : டேய்! பேசிறதை அளந்து பேசு! வாளை வீட்டிலை விட்டுப்பிட்டு வந்திட்டன். ஆனாலும் பறவாயில்லை ஒரு கை பார்த்துப்பிடுறேன்டா ஒன்னை. கொஞ்சம் பொறு.

மகன் : பாருங்கோ, வசனம் பேசப்போறான் கதாநாயகன்.

க.நாயகன் : இந்தக் கடல்கூழ் காசினியெங்கும் வாழுகின்ற கயவர்களே! கெட்ட போக்கிரிக் கட்டைகளே! உங்கள் சகலருடைய கொட்டத்தையும் மட்டம் தட்டி, எட்டுத் திக்கிலும் சட்டத்தையும் நியாயத்தையும் கட்டிக் காக்கப் பிறந்தவன் நான்! கட்டுப்பாடு தெரியாத நடமாட்டிக் கட்டையே! விட்டுவிடுவேனா உன்னை? ஹா ஹா ஹா ஹா! உடம்பு துடிக்கிறது. உள்ளம் கொதிக்கிறது. கடமை அழைக்கிறது. மீசை படபடக்கிறது. அடக்கு அடக்கென்றாலும் அடக்க முடியவில்லை. நடத்திக் காட்டுகிறேன் இதோ! டேய்! சரி, இனி வாடா பாத்துப்பிடுவோம்!.

(சண்டைக் காட்சி ஒலிகள். மின்னி மின்னி மறையும் ஒளி, ஒரு உதையில் கைத்துப்பாக்கி விழுகிறது. இருவரும் மாறி மாறி அடித்துப் புரள்கின்றனர்).

அப்பு : பேயங்கள்! (கையைக் காட்டிச் சிரிக்கிறார்).

மகன் : (அவசரமாக) அப்பு! உனக்குப் படம் பார்க்கத் தெரியாதணை, கிளைமேற் வருகுது. பேசாமல் பாரணை. வில்லன் தன்னை ஆக்களைக் கூப்பிடப்போறான்.

வில்லன் : (விசில் அடித்து) வாங்கடா எல்லாரும்!

மகன் : ஒளிச்சிருந்தவங்கெல்லாம் ஒடிவாறாங்கள், பாத்தியேணை. இருபது முப்பது பேர் வாறாங்கள், கதாநாயகன் தனிய, ஆனால் பாருங்கோ...

(இன்னும் சிலர் மேடைக்கு ஓடி வருகிறார்கள். ஒருவர் விழ மற்றவராகச் சண்டை நடக்கிறது. விழுந்தவரும் எழும்பிச் சண்டை பிடிக்கிறார். உக்கிரமான சண்டை. படம் பார்ப்பவர்கள் அதற்கேற்ப அசைந்து பதட்டப் படுகின்றனர்).

(பின் சீற்றில் இருப்பவர் முன் கதிரைக்கு எட்டி ஒரு உதை விடுகிறார்).

அப்பு : டெட் டெட் டட்டோ! ஆரடா உதையிறவன்?.

மகன் : (கோபமாக) அப்பு! குழப்பாமல் அங்கை சண்டையைப் பாரணை. பாருங்கோ கதாநாயகன் வளர்க்கிற மாடு கயிற்றை அறுத்துக் கொண்டு பாஞ்சு வந்து இப்ப சண்டை பிடிக்கும், ஆய், ஆ... மாடு வருகுது... மாடு வருகுது...

(மாடு போல வேஷம் போட்டுக் கொண்டு ஒருவர் வந்து எல்லோரையும் இடித்துத் தள்ளுகிறார். பின் சீற்றில் இருப்பவர் எழும்பி நின்று விசிலடிக்கிறார்).

மகன் : அங்கை பார்... அங்கை பார், மாடு விளையாடிற விளையாட்டை. தவையாலையும் இடிக்குது, காலாலையும் அடிக்குது. (தாமதம்) விழுந்தாங்கள்! ஆரேழு பேர் பாடாய் விழுந்தாங்கள். மற்றவங்கள் ஓடுறாங்கள்... ஓடுறாங்கள்... ஓடுறாங்கள்..

(பின் சீற்றில் இருப்பவர் எழும்பி நின்று விசிலடிக்கிறார்)

(மாடு கதாநாயகன் முன் மண்டியிட்டு நிற்கிறது. அதைத் தடவிக் கொடுக்கிறான்).

க.நாயகன் : (வெற்றிச் சிரிப்புச் சிரித்து) என்னவெண்ணு நெனைச்சிட்டாங்கள் என்னை. அற்பப் பசங்க. விட்டிடுவேனா?. ஹ ஹ ஹா!.

க.நாயகி : என்ன நடக்குமோ ஏது நடக்குமோன்னு நெசமாவே ரொம்பவும் பயத்திட்டேன், அத்தான். (ஏக்கமாக) ஏதும் காயம் பட்டுச்சா?.

க.நாயகன் : சிச்சிச்சி! காயமா?! சிறு கீறல் கூட இல்லை. என்னைத் தொட இந்தப் பசங்களால முடியுமா? நாற்பது பேரென்ன, நானூறு பேர் வந்தாலும் நொறுக்கிப் புடுவேன் நொறுக்கி. சரி, நீ வா, போகலாம்.

(மாடும் பின்னால் போகிறது. பின்னணி இசை).

மகன் : கதை விளங்குதுதானையெணை ஆச்சி? விளங்காட்டிக் கேளணை, ஆய். இனிப்பார், வில்லன் மனமுடைஞ்சு போய் ஒரு துறவியாய் மாறப்போறான். அதுக்கு முன்னம் வசனம் பேசப்போறான், கேள் ஆய்.

வில்லன் : (சோகச் சிரிப்புச் சிரித்து) எல்லாம் முடிந்துவிட்டது. என் வாழ்வே அஸ்தமித்து விட்டது. என் ஆருயிரை எவனோ அபகரித்துவிட்டான். அவளில்லாத வாழ்வு, நிலவீல்லாத வானம். ஒளியில்லாத விளக்கு. மலரில்லாத கொடி. (உரத்து) தெய்வமே! உனக்கு இதயமே இல்லையா? ஓ... (அழுகிறான்) நான் என்ன பாவம் செய்தேன்? (சிறு தாமதம்) போகட்டும்; போகட்டும்! இந்தப் பிறவியில் இல்லாவிட்டால் அடுத்த பிறவியிலாவது அவளை அடைவேன். அடைந்தே தீர்வேன். ஆனால்... ஆனால்...? இந்தப் பிறவியில் இனித் திருமணமே

செய்யமாட்டேன். செய்யவே மாட்டேன். இது அவள் மேல் கொண்டகாதலுக்காக நான் செய்யும் தியாகம். ஆம்! தியாகம் செய்துவிட்டேன் என் திருமணத்தையே! (அழுகிறான்) அவள் எங்கிருந்தாலும் வாழ்க.

(பாடல்)

வாழ்க்கை சரிந்ததா...! - என்
வண்ணப் புறா பறந்ததா!
பெண்ணைப் படைத்த இறைவா - ஏன்
கண்ணைப் படைத்தாயடா!. (வாழ்க்கை...)

(மகன் சோகமாகக் கண்களைக் கசக்குகிறான்).

வில்லன் :

இறைவா! என் திருக்குமரா! கந்தா! கடம்பா! கார்த்திகேயா! கதிர்வேலா! கலியுகவரதா! இனி நீதான் எனக்கு எல்லாம். வாழ்க்கை முழுவதும் உனக்குத் தொண்டு செய்யும் திருத் தொண்டனாக வாழப் போகிறேன். இதோ வருகிறேன் உன் திருத்தலங்களைத் தரிசிக்க. அதற்கு முன்... உலகப் பற்றின் இழி சின்னங்களான இந்த லோங்சையும், சேட்டையும் கழற்றி எறிவேன். ஒரு நான்கு முழத் துண்டே இனிப் போதும். பென்ஸ் கார் வேண்டாம். கால்களே போதும். புறப்பட்டுவிட்டேன்! உன் திருத் தலங்களை ஒவ்வொன்றாகத் தரிசிக்கக் காலநடையாகவே புறப்பட்டு விட்டேன். (வெளியேறுகிறார். பின்னணி இசை).

மகன் :

ஆச்சி, ஆச்சி! கவனமாய்ப் பாரணை. துறவி இனி ஒவ்வொரு தலமாய்த் தரிசிக்கப் போறார். உன்னை கோயிலெல்லாம் காட்டப் போறாங்கள். கவனமாய்ப் பாத்துக்கொள்.

ஆச்சி :

சரியடா மேனை.

(பின்னணியில் மெல்லியதான இசை தொடர்ந்து கேட்க, ஒவ்வொரு கோயிலும் வரும்போது உரத்த வாதிய இசை எழுப்பப்படும்).

மகன் :

உதுதான் ராமேஸ்வரமனை.

ஆச்சி :

சரியடா மேனை.

மகன் :

உதுதான் திருச்செந்தூரணை.

ஆச்சி :

சரியடா மேனை.

மகன் :

உதுதான் சிதம்பரமனை.

ஆச்சி :

சரியடா மேனை.

மகன் :

உதுதான் பழனியணை.

ஆச்சி :

(புத்தமக) ஆய், பழனியோ? முருகா! பழனியாண்டவா! (சுற்றி வைத்திருந்த தேங்காயை எடுத்து இருகைகளாலும் உயர்த்திப் பிடித்துக் கொண்டு எழும்பி நின்றபடி) என்ருல தெய்வமே! வாடிவேலா! பழனியாண்டவா! (நிலத்தில் தேங்காயை எறிந்து உடைத்துவிட்டுக் கைகூப்பித் தொழுது, அமர்கிறாள். இருந்தபடியும் இருகைகளையும் கூப்பித் தொழுகிறாள்) நோய் துன்பமில்லாமல் என்னை அங்காலை கொண்டுபோகுடு, செல்வக் குமரா! முருகா!

மகன் :

எனை, எனை, இதென்னனை, சத்தம் போடாதையனை. ஆக்கள் பேசப் போகினம். (தாமதம்) உதுதான் மதுரை மீனாட்சியனை.

ஆச்சி :

சரியடா மேனை.

மகன் : எண்ண ஆச்சி, இனித் துறவி காசிக்குக் கால்நடையாய்ப் போகப் போறார். ஒரு பாட்டுப் பாடிக்கொண்டு துவங்குவார். பாடி முடிய அங்கை போய்ச் சேர்ந்திடுவார்.

ஆச்சி : சரியடா மேனை.

(துறவி காவியுடுத்தி பாடிக்கொண்டு பிரவேசிக்கிறார்)

காசியைக் கண்டிடக் கால் நடையாய் ஒரு
கட்டை தள்ளாடி வருகுதே - மரக்
கட்டை தள்ளாடி வருகுதே

உள்ளதெல்லாம் விட்டு ஒருத்தியைக் கைவிட்டு.
உன்னையே நாடி வருகுதே - ரண்டுகால்
கட்டை தள்ளாடி வருகுதே (காசியை..)

ஆடி முடிந்தது ஆசை மடிந்ததென
ஒடி ஒடி வருகுதே - காசிநாதா
உன்னைத் தேடி வருகுதே (காசியை..)

(பாடிக்கொண்டே வெளியேறுகிறார். பின்னணி வாத்திய இசை).

மகன் : துறவி காசிக்கு வந்திட்டாரணை. இனிப்பார், சோக்கான காட்சியொண்டு காட்டப் போறாங்கள். திடீர்த் திருப்பமெல்லாம் வரப்போகுது. பார் பார், துறவி கூரையிலை ஏறுகிறார். கூரை உச்சிக்குப் போய் வசனம் பேச, சிவபெருமான் ஆகாயத்திலை இருந்து இறங்கி வரந்து காட்டப் போறாங்கள். பிறகு உமாதேவியும் வரும். கவனமாய்ப் பார் ஆய். ஆ, துறவி கூரை உச்சிக்கு வந்திட்டார்.

வீவ்வன் : (துறவி) (பின்னணியில்): கூடலை வெண்சாம்பரை உடலினில் பூசிய எம்பிரானே! அடியார்க்கு அருளும் சிவனே! பிட்டுக்கு மண் சுமந்தவனே! நரியைப் பரியாக்கிய நாயகனே! ஏமநாத பாகவதரின் கர்வத்தை அடக்கியவனே! சோதனை போதும்ப்பா! ஆட்டியது போதும். என்னை அழைத்துக் கொள்ளப்பா! இனியும் பொறுக்க மாட்டேன்! சகிக்க மாட்டேன்! இந்தப் பொய் உடலை எடுத்துவிடப்பா! உலகத்து நாயகனே! நீ வரமாட்டாயா? நீ வரவிட்டால் இதோ நானே உன்னிடம் வந்து விடுகிறேன். இந்தக் கூரை உச்சியிலிருந்து இப்பொழுதே கீழே குதித்துவிடுகிறேன். (உரத்து) குதித்து விடுகிறேன். சிவபெருமானே! ஊழி முதல்வனே! காசினாதனே! இதோ! இதோ!

(பார்ப்பான ஒலிகள், திடீரெனச் சிவன் மேடையில் தோன்றுகின்றார்).

ஆச்சி : ஆ, சிவபெருமான்! சிவபெருமான்! சிவபெருமான்! (கைகளை உயர்த்திக் கும்பிடுகிறாள்).

சிவன் : பக்தனே, நிவ்! அவசரப்படாதே! தவறான முடிவை மேற்கொள்ளப்போன உன்னைத் தடுத்து ஆட்கொள்ளவே நாம் இங்கு வந்தோம்!.

வீவ்வன் : (துறவி) சிவனே!.. சிவனே!.. சிவனே!.. (கத்தியபடி, சிவன் பாதங்களில் ஒடிவந்து விழுக்கிறார்).

மகன் : ஆச்சி பாரணை, இனி உமாதேவி இறங்கப் போறா. (உமாதேவி வரும் ஒலி).

அப்பு : (கண்களைப் பொத்தியபடி) சிச்சிச்சி! இதென்ன உமாதேவியின்ரை கோலம்! முக்கால்வாசி உடம்பும் வெளியாலை தெரியுது. ஐயையோ!.. அபச்சாரமடா பொடியா! அபச்சாரமடா!.

மகன் : (கோபத்தோடு) கொஞ்சம் பேசாமல் இரணை அப்பு. சிவன் பேசப் போறார்.

சிவன் : பக்தனே! நீ இதுவரை அறியாமலிருந்த ஒரு உண்மையை இப்பொழுது நாம் உனக்குச் சொல்லப் போகிறோம். அன்று நீ அந்நிய ஆடவனோடு உன் காதலியைக் கண்டாயல்லவா? பெரும் சண்டை செய்தாயல்லவா?.. பக்தனே! நீ எண்ணியது தவறு. உண்மையில் அவளல்ல உன் காதலி. கண்ணாலே காண்பதும் பொய், காதலே கேட்பதும் பொய் என்பதை நீ அறிவவில்லையா? இவள் அவளுடைய தங்கை. இருவரும் ஒரே தோற்றமுள்ளவர்கள். இதனால் ஆள் மாறாட்டம் நடந்துவிட்டது. பக்தனே... உன் காதலி இன்னும் உனக்காக ஏங்கிக் கண்ணிர் பெருக்கிய வண்ணம் இருக்கிறாள். உடனே ஓடு. அவள் கண்ணீரைத் துடை. அவளை மணந்து இல்லை வாழ்வை நல்லறமாக நடத்து. உரிய வேளை வரும்போது உன்னை நாம் வந்து ஆட்கொள்ளுவோம்.

(இசையுடன் சிவனும் உமாதேவியும் மறைதல்)

வில்வன் : சிவனே! காசிநாதனே! உலகநாதா! என்ன அதிசயம் இது! உன் அருளே அருள்! உன் அற்புதமே அற்புதம்! இதோ போகிறேன் என் அன்புக் காதலியிடம்! இதோ, உடனேயே போகிறேன் அவளைக் கட்டியணைக்க. (ஓடுகிறார் பின்னணி இசை).

அப்பு : ஒரே முகவெட்டுச் செய்யிற வேலை, ஆய்? எடே, இதை நம்பலோது பொடியா.

மகன் : சத்தம் போடாதையணை அப்பு. இனிப் பாரணை, கலியாணம் நடக்கப் போகுது. இரண்டு கலியாணமும் ஒண்டாய் நடக்கப் போகுது. அக்கா தங்கை தானே. கலியாணத்தோடை படம் முடியும்.

(கலியாண வீட்டுப் பின்னணி இசை. நாதஸ்வரம், ஐயரின் மந்திர உச்சாடனங்கள், கொட்டு மேளத்துடன் படம் முடிகிறது . எல்லோரும் எழுகின்றனர்).

மகன் : இந்தப் பக்கமாய் நடவுங்கோ... (ஆவலாக) எப்பிடியணை அப்பு படம்?.

அப்பு : படமோ? எட பொடியா, பச்சைப் பேக்காட்டா! உதுகளையே பாக்க விழுந்தடிச்சு வாறனீங்கள்?.

மகன் : (திசைப்போடு) ஏன்னை அப்பு?.

அப்பு : எட, முழுப் பேயனாயிருக்கிராய். நீ பள்ளிக்கூடம் போய் நாலுவரி படிச்ச பெடியனெல்லே, வெக்கமில்லையே இதுகளை மிணைக்கெட்டுப் பார்க்க. சரி சரி நடவுங்கோ உந்த நேரத்துக்கு நாலு பொயிலைக் கண்டுக்குத் தண்ணி கட்டியிருந்தாலும் பிரயோசனமாய் இருந்திருக்கும். வாருங்கோ... வாருங்கோ, நடப்பம்.

(திரை).

தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களினால் இந்த இதழ் காலம் தாழ்த்தி வெளிவந்துள்ளது. ஒசை சஞ்சிகையிலிருந்து வெளிவர இருந்த ஆக்கம் ஒன்றும், 'சிறுவர் களஞ்சியம்' பகுதியும் இந்த இதழில் இடம்பெறவில்லை. எதிர்வரும் இதழ்களில் இக்குறைகள் ஏற்படாதிருக்கக் கவனம் செலுத்துவோம். - ஆர்.

நானோர் சின்ன வீரன்தானே...

'இலக்கியவாதிகளும் போதனாசிரியர்களும்' என்கிற முருகுப்பதியின் கட்டுரையை வாசித்தபோது எனக்குச் சின்ன வகுப்பில் சொல்லித்தந்த இரத்தப்பாட்டு வரியை நினைத்துக் கொண்டேன்.

எதை எழுத வேண்டும், யாருக்கு எழுதவேண்டும், எப்படி எழுத வேண்டும் என்கிறதையெல்லாம் தீர்மானிக்கும் உரிமை, எழுத்தாளனுடையதே, முழு உரிமையும் அவனுடையது என்று பூபதி சொல்கிறார்.

உண்மையில் என்ன உரிமை அவருக்கு இருக்கிறது? அவருடைய பேனை, அவருடைய கடுதாசி, அவருடைய நேரம். ஆகவே எதை எழுதுவது எதைக் கிழிப்பது என்பது அவருடைய உரிமைதான். இனி மடித்து தலகணிக்குக் கீழே வைத்தால் அதுவும் அவருடைய தலகணிதான். அவருடைய உரிமைதான். இந்த அளவில் பூபதி சொல்லுவதுடன் யாரும் சண்டை பிடிக்க முடியாது. இதைத்தான் நீ எழுது இதைக் கிழி என்று யாரும் அவரை நிர்ப்பந்திக்க முடியாது.

பூபதி எழுதுகிறதைப் பிரசுரிக்கிறவர், இதையெல்லாம் நான் பிரசுரிக்க மாட்டேன் என்று சொல்லலாம். பூபதி எழுதிய புத்தகத்தைக் காசு கொடுத்து வாங்குபவர் இனி இந்தக் குப்பைக்கெல்லாம் நான் காசு கொடுக்கப் போவதில்லை என்று சொல்லலாம். ஏன் ஆத்திரத்தில் அதைக் கிழித்தும் எறியலாம். ஆனால் இவையெல்லாம் பூபதியின் உரிமைகளை, நான் முன்னர் குறிப்பிட்ட உரிமைகளை எந்த வகையிலும் பாதிக்க மாட்டா. அவர் தொடர்ந்தும் தனக்கு விருப்பமானவற்றை எழுதிக் கிழிக்கலாம், மடித்து வைக்கலாம்; பிரசுராலயத்திற்கு எதிர்பார்ப்போடு அனுப்பலாம். தன்னுடைய வாயையும் வயிற்றையும் கட்டித் தானே அச்சடிக்கலாம், அச்சடித்ததை வீட்டில் அடுக்கிக்கூட வைக்கலாம்.

எனின், எழுத்தாளனுடைய உரிமைக்குரல் ஒரு விசேடமான கர்ச்சனையல்ல. நாங்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்கிற, நம்பியிருக்கிற கொடுமையில்லாத சமுதாயத்தில் இருக்கிற எவரினதும் மிகவும் எளிமையான ஒரு கோரிக்கைதான் இது:

உன்மீது அவன் வந்து தன்னைத் திணிக்காதவரை அவனுடைய சுதந்திரம் மதிக்கப்பட வேண்டும். இதனை ஒரு கோரிக்கை என்று பெரிதுபடுத்துவது தவறு. கொடுமையில்லாத எந்தச் சமுதாயத்திலும் இது ஒரு சொல்லவும் தேவையில்லாத இயல்பு. ஆகவேதான் தனக்கு இந்த உரிமை இருப்பதாக பூபதி சொல்கிறபோது, எனக்குச் சின்ன வீரன் பாட்டு நினைவுக்கு வந்ததாகக் குறிப்பிட்டேன்.

இதற்கு மறுபுறமுமுண்டு. தலைப்பாக்கட்டி முரசடித்துச் சொல்ல வேண்டிய விசேட உண்மையில்லை என்றாலும், முருகபூபதி சொல்வது பொய்யல்ல, பிழையல்ல. அதுமட்டுமின்றி அவர் சேர்ந்திருக்கின்ற விசேட வர்க்கம் ஒன்றினது உரிமைபோல அவர் சொல்லுவது உண்மையில் நாங்கள் எல்லோருமே, நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் அனுபவிக்கிற மனித உரிமையைத்தான் என்கிற அளவில் அவருடைய கர்ச்சனையைப்பற்றி முறுவலிக்கிற அதே வேளையில் அவருக்கு நாங்கள் நன்றியும் சொல்லலாம். (நான் இங்கே பேசுவது அவருடைய கட்டுரையில் உள்ள எல்லாக்கருத்துக்களையும் பற்றிய எனது அபிப்பிராயமல்ல. அவரது கட்டுரையில் சொல்ல வந்த ஒரு கருத்தைப் பற்றியே நான் எழுதுகிறேன். அன்றியும், இது பூபதியைப் பற்றிய கட்டுரையல்ல).

பூபதியும், மற்றவர்களும் தங்களுக்குத் தோன்றுகிற விடயத்தைப் பற்றித் தங்களுக்குத் தோன்றுகிற விதத்தில் எழுதுகிற போது எங்களிற் சிலர் அவற்றை வாசிக்கிறோம். அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம் அல்லது எரிந்து விழுகிறோம். எங்களுடைய சுயநம்பிக்கையின் அளவைப் பொறுத்து 'மொக்கு ராஸ்கல்' என்றோ இவனெல்லாம் எழுதுவதைவிட்டு வேறு சொறி வேலைக்குப் போகலாம் என்றோ சினந்து கொள்கிறோம். பூபதி தனக்குப் பிடித்ததை எழுதவாமென்பதும், நாங்கள் இப்படிச் சினந்து கொள்ளவாமென்பதும், "இப்படி எழுதுபவர்கள் உருப்பலமாட்டார்கள், உன்னுடைய எழுத்து மிகக் கெதியாய் நாசமாய் போகும்" என்று மரபிலேயே திட்டவாமென்பதும் முருகபூபதி சொல்லுகிற உண்மையின் வேறு முகங்கள்தான். ஏன் முருகபூபதி வேதனைப் படுகிறாரே போதனாசிரியர்களைப் பற்றி - அவர்களுடைய போதனைக் கருத்துக்களும் முருகபூபதி சொல்லுகிற உரிமைக்குள்ளே வருகிறவையே. இந்தக் குரல்களும் தனி மனித சுதந்திரம் என்கிற கருத்தினால் நியாயப் படுத்தப்படக் கூடிய நடவடிக்கைகளே. முருகபூபதியும் ஒரு போதனாசிரியர்தான்.

ஒருவர் ஒன்றை எழுதுவதும், இந்தக் குண்டுச்சட்டிக்குள்ளே வளைய வளைய வராமல் அங்காலையும் பார்வையைச் செலுத்திப்பாருமேன் என்று இன்னொருவர் சொல்லுவதும் அதைப் பற்றி வாதப் பிரதிவாதங்கள் நிகழ்வதும் எழுத்துலகில், இலக்கிய உலகில், சிந்திப்பவர்களிடையே அசாதாரண நிகழ்ச்சிகள் அல்ல. இவ்வாறு சொல்லுகிற எழுத்தாளர்களும், போதனாசிரியர்களும், விமர்சகர்களும் கோருவது எந்த விசேட உரிமையுமல்ல.

'தமிழீழப் போராட்டமும் தமிழ் இலக்கியத்தின் தாக்கமும்' என்கிற ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையில் இடம்பெற்றுச் சிரஞ்சீவியாகும் தகமை தனக்கில்லை என்று பூபதி கவலைப்படலாம். அல்லது ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை எழுதுவதற்குத் தலைப்புத் தேடி ஓடும் ஆராய்ச்சிக் குஞ்சுகளில் ஒன்று 'தமிழீழப் போராட்டத்தில் தாக்கமெதுவும் ஏற்படுத்தாத இலக்கியங்கள்' என்கிற ஆராய்ச்சி எழுகிறபோது, அதுவும் இல்லையென்றால் 'தமிழீழப் போராட்டத்தில் தாக்கமெதுவும் ஏற்படுத்தாத மெல்பண் படைப்புக்கள்' என்று ஆராய்ச்சி செய்கிறபோது அதன் மூலம் தானும் புகழுடம்பு எய்தலாம் என்று பூபதி திருப்திப்படலாம்.

மிச்சமாயுள்ள கேள்வியொன்றுண்டு. பூபதியின் கட்டுரையிலே, ஒரு போதனாசிரியர் இன்னொரு போதனாசிரியரோடு முரணுகிறபோது கேட்கிற குரலைவிட வேறு குரலெதுவும் கேட்கிறதா? தன்னுடைய கருத்துக்கெதிரான கருத்தைச் சொல்லுபவரைவிட வேறு எதனையும் பற்றிப் பூபதி எழுதுகிறாரா? அல்ல எனின், எழுத்தாளர் சுதந்திரத்தைப் பற்றிச் சொல்ல பூபதிக்கு இப்ப என்ன அவசரம் வந்தது?.

இந்த உரிமையை வலியுறுத்த வேண்டும் என்கிற அந்தரம் மற்றவர்களுக்கும் இப்பொழுது வரவேண்டுமா?. இதை யோசிப்பதில் நாங்கள் செலவிடும் நேரம் வீண் நேரமாகாது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

~ எச. வெ. காசிநாதன்

எஸ். பொ.
அடுத்த இதழிலிருந்து
'மரபு'க்காகவே புதிய தொடரை ஆரம்பிக்கின்றார்.

பாடும் மீன்களின் பண் கலக்கும்
மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின்
பழகு தமிழிலே, அம்மண்ணின்
மாந்தர் சிலரை அறிமுகப்படுத்துகின்றார்.

முற்றிலும் புதிய இலக்கிய அதுபவம்.

இலங்கை இந்தியா தவிர்ந்த பிறநாடுகளில் இருந்தும் பல தமிழ்ச் சிறு பத்திரிகைகள் வெளியாகின்றன. புலம் பெயர்ந்த தமிழ் மக்களிடையே இவை ஆற்றிவரும் பணி பாரியது.

'மரபு' வாசகர்களுக்கு இவற்றையும், இவற்றில் வரும் நல்ல படைப்புகளையும் அறிமுகப்படுத்தும் நோக்குடன், இப்பத்திரிகைகளிலிருந்து சில ஆக்கங்களை அவ்வப்போது மாபில் பிரகாசிக்கத் தீர்மானித்துள்ளோம்.

இந்த வகையில் சக்தி (கோர்வே), ஓசை (பிரான்ஸ்) ஆகிய பத்திரிகைகளில் இருந்து இரண்டு ஆக்கங்கள் இந்த இதழில் இடம் பெறுகின்றன.

- ஆசிரியர் .

ஐரோப்பிய நாடுகளில் பெருந்தொகையில் போய்க் குடியேறியுள்ள தமிழர்களின் பரிதாபகரமான ரசனை வரட்சிக்கு, 'வீரகேசரி' பத்திரிகையில் அவ்வப்போது வெளியாகும் விளம்பரங்களே சாட்சி. (ஏனைய நாடுகள் பற்றித் தெரியாது; விளம்பரம் வருவதில்லை என்பதே தெரியும்).

தென்னிந்தியச் சினிமாக்காரர் இந்த நாடுகளை நோக்கிப் படையெடுக்கின்றனர். வேறொன்றும் செய்யத் தெரியாமல் வீடியோவுக்கே அடிமையாகிவிட்ட மக்களுக்கு, வீடியோ முகங்களை நேரில் கொண்டுவிட்டு காட்டிப் பணம் சேர்ப்பதும் ஒரு ஏஜன்சி வியாபாரமாகிவிட்டது. (ஏஜன்சிகள் தமிழருக்குப் புதியதல்லவே). இப்பொழுதெல்லாம் தமிழ் பாட்டுக்களை எல்லா ஒலிநபங்களோடும் ஒரிஜினலாக CD இல் கேட்கலாம். இப்படிருக்க, இதே பாட்டுக்களை அரைகுறையாகப் பாட இந்தியாவிலிருந்தும், இவங்கையிலிருந்தும் ஆட்களை இறக்கி ஏற்றும் வியாபாரத்தை என்னவென்பது?.

இந்தியாவில் எத்தனையோ தரமான நாடகக் குழுக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் வெளிநாடுகளுக்கு வரவழைக்கப்படுவதோ, Y.G. மகேந்திரன் குழு போன்ற, ஆழமற்ற, வியாபார நாடகம் போடும், மலிமமான புன்நாமதரக் குழுக்கள்தான். (இவங்கையிலிருந்தும் இத்தகைய கோமாளிக் குழுக்கள் போய்வருவதுண்டு).

எவர் போனாவென்ன, வந்தாலென்ன; கவலையில்லை. ஆனால், பணம் சேர்ப்பதற்காக மக்களுக்குக் கவாசாரக் கஞ்சா விற்பதை எவ்வாறு ஆதரிக்க முடியும்?.

இன்று முழுத் தமிழ் உலகமுமே பாராட்டத்தக்க நல்ல கலைஞர்களும், இயக்குனர்களும் இவைமறை காயாக ஐரோப்பாவில் வாழும் போது, அங்கு நடக்கும் போலித்தனத்தின் இந்த அட்டகாசம் கவலைபையே தருகிறது.

எல்லாம் பணம் செய்யும் வேலை.

*

தமிழன் இன்று 'உலகப் பிரஜை'. உலகின் ஒவ்வொரு மூலை முடுக்கிலும் இன்று தமிழனைக் காணலாம்.

'உனில்' இருந்தது போவவே இந்த மூலை முடுக்குகளிலும் இருந்துகொண்டு தனக்குத் தனக்குத் தெரிந்த 'கைங்காரியங்களை' ஒவ்வொருவரும் செய்து வருகின்றனர். இந்தக் கைங்காரியங்களோ பல வகைப் பட்டவை; பல தரப் பட்டவை.

அரட்டையடித்தல், உளர்வம்பு, 'நக்கவடித்தல்', பணம் - பொருள் மோகம், போட்டி பொறாமை, வீடியோ மோகம், சுயலாபம் கருதல் போன்றன தொடக்கம் கழுத்திறப்பு, அவதூறு பேசல், பொய்க்கதை சோடித்தல், 'அள்ளி வைத்தல்', பெட்டிசம் போடல் முதலியன வரை இவை விரியும்.

சிந்தனையாற்றலில் ஒருபடி முன்னேறியவர்களாக எண்ணப்படும் எழுத்தாளர்களின் 'குட்டி உவகத்திலும்' கூட வசை, பொய், புகழ் மோகம் போன்றன ஆங்காங்கே அருவருப்பான முறையில் முகம் காட்டியதுமுண்டு.

இந்தப் பின்னணியில் பார்க்கும்போது, இன்று உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலும் இருந்துகொண்டு நல்ல தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளை வெளியிட்டுவரும் பாரிய பணியொன்றிலே அமைதியாக ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் பெரிதும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள் அல்லவா? இவர்களின் முயற்சியோ பண வருவாய் தரும் முயற்சியல்ல. பதிவாக, சொந்த நேரம், சக்தி, பணம் முதலியனதான் விரயமாகின்றன.

புலம்பெயர்ந்த தமிழருக்கு இச் சஞ்சிகைகள் ஒரு வரப்பிரசாதமே. எனவே ஒரு நாட்டில் வெளியாகும் சஞ்சிகை மற்ற நாடுகளிலும் கிடைக்க வழி செய்தல் நல்லது.

இப்படி வெளிவரும் சஞ்சிகைகள் முப்பதுக்கு மேலிருக்குமென்று சொல்கிறார்கள். ஏற்கனவே சிவ தரமான சஞ்சிகைகளை மெல்பனில் பார்க்கக் கிடைத்துள்ளது.

*

ஒரு நண்பருடன் பேசிக்கொண்டிருந்த பொழுது, வளர்ந்த பெண் பிள்ளைகள் பற்றிய பேச்சு வந்தது. 'இந்த நாட்டில் வந்து குடியேறிவிட்டோம். ஏனைய மேற்கத்தைய சமூகங்களைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளைப் போல் எங்கள் பிள்ளைகளையும் சுதந்திரமாகச்

சுற்றித் திரிய விட்டால் என்ன? ஏன் வீடுகளுக்குள் அடைத்து வைக்க வேண்டும்?' என்று அவர் கேட்டார். 'அந்தப் பிள்ளைகளைப் போல்தானே இவர்களும். ஒரே வகுப்பில் படிக்கிறார்கள். ஒன்றாகப் பழகுகிறார்கள். அவர்களோ, விரும்பிய இடத்துக்கு, விரும்பியபடி போய்வருகிறார்கள். விரும்பிய ஆண்களுடன் நெருங்கிப் பழகுகிறார்கள். எங்கள் பெண் பிள்ளைகளுக்கு இந்த உரிமையை மறுப்பது நியாயமா? மற்றப் பிள்ளைகள் கேலிசெய்ய மாட்டார்களா?' இந்தச் சந்தேகங்கள் நண்டரினின் மனதில்.

இது ஒரு பிரச்சினைதான். இந்தப் பிரச்சினைக்கு என்ன தீர்வு?

மற்றொரு நண்பர் வேறு சில கேள்விகளைக் கேட்டார். 'மற்றச் சமூகங்களைச் சேர்ந்த பெண் பிள்ளைகளுக்கு, சுற்றித் திரிந்தாலும் கலியாணம் பிரச்சினையில்லாமல் நடக்கும். அந்த ஆண்கள், சுற்றித் திரிந்த பெண்ணா, பிற ஆண்களுடன் உறவு கொண்ட பெண்ணா என்று அராப்ச்சி செய்வதில்லை. எங்கள் ஆண் பிள்ளைகளுக்கும் இப்படியான 'பாந்த' மனப்பான்மை வருமா? (சீதனத்தைக் கைவிடுவதே பெரும் பாடாயிருக்கிறது). வராவிடில், இந்தச் 'சுதந்திரப் பறவைகளின் கதி என்னவாகும்? கலப்புத் திருமணம் கைகொடுக்குமா? இதில் பெற்றோரின் மனநிலை என்ன?'

தீர்வு என்ன? இந்தப் பக்கமா? அந்தப் பக்கமா? இடைநடுவிலா?

*

சுழத்து நாடக உலகுக்கு நன்கு பரிச்சயமான K. சிவபாவன் அண்மையில் சிட்டுநிக் கும் மெல்புரனுக்கும் வந்திருந்தார். கலை, இலக்கிய நண்பர்களைச் சந்தித்து உரையாடுவதில் பெருமளவு நேரத்தை அவர் இங்கு செலவிட்டார்.

சிவபாவன் கடந்த இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக நாடகத் துறையில் ஈடுபட்டு வருபவர். கோடை, இவர்களுக்கு வேடிக்கை, காடி போன்றவை இவரது முயற்சிகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை. நாடகத் துறையைப் பற்றிய கட்டுரைகளையும் அவர் எழுதியுள்ளார்.

*

அவஸ்திரோலியாவில் தொலைக்காட்சி பார்ப்பவர்களுக்குப் பெரிய தவையிடி, அளவுக்கு மிஞ்சிய விளம்பரங்கள். (இரு அரசாங்கத் தொலைக்காட்சிகளும் புறநீங்கலாக.) சிவவேளாளர்களில் நிகழ்ச்சியின் இடையே விளம்பரங்களா அல்லது விளம்பரங்களின் இடையே நிகழ்ச்சியா என்றுகூட ஐயம் வந்துவிடுகிறது!

விளம்பர நேரம் பற்றிய கட்டுப்பாடு எதுவும் தொலைக்காட்சி நிலையங்களுக்கு இதுவரை இருந்ததில்லை. இப்பொழுது அவஸ்திரோலிய ஒலிபரப்பு ஆணைக்குழு இவ் விஷயத்தில் கட்டுப்பாடுகளை வதிக்க உத்தேசித்து வருகிறது. இந்தக் கட்டுப்பாடுகள் அமுலுக்கு வருமாயின், பிரதான தொலைக்காட்சி நேரத்தில் (இரவு 6 மணிமுதல் 10.30 மணி வரை) மணித்தியாலத்துக்கு 13 நிமிடங்களுக்கு மேல் விளம்பரம் சேர்க்க

முடியாது. இந்த நேரத்தில் இடம்பெறும் விளம்பரங்களுக்கு சில தொலைக்காட்சி நிலையங்கள் இப்பொழுது நிமிடத்துக்கு 14,000 டொலர்கள் வரை கட்டணம் அறவிடுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

அரசுக்கும் தனியாருக்கும் சொந்தமான வானொலி, தொலைக்காட்சி நிலையங்கள் கணிசமான சுதந்திரத்தை இந்த நாட்டில் அனுபவிக்கின்றன. இத்தகைய ஒரு சூழலில், அவஸ்திரோலிய ஒலிபரப்பு ஆணைக்குழு ஒரு நல்ல, நெறிப்படுத்தும் சக்தியாக விளங்குகிறது. பொதுமக்கள், கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் போன்ற பல்வேறு பிரிவினரின் நலன்களையும் அது கண்காணிக்கிறது.

சுதந்திரம் இருப்பதால் நினைத்ததையெல்லாம் பொறுப்பற்ற முறையில் வானொலியில் சொல்ல முடியாது; தொலைக்காட்சியில் காட்ட முடியாது. ஒலிபரப்பாளர்கள் சில ஒழுக்க விதிகளுக்குக் கட்டுப்பட வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட வீதத்துக்கு மேல் உள்ளூர்த் தயாரிப்புகளைச் சேர்க்க வேண்டுமெனும் நியதிபுண்டு. ஒலிபரப்புகளுக்கு எதிராக முறையீடு செய்யும் உரிமையும் எவருக்கும் உண்டு.

*

3 EA வானொலியின் தமிழ் ஒலிபரப்பு இதுவரை காலமும் திங்கட்கிழமை காலையில் இடம்பெற்று வந்தது. மெல்பின் தமிழ் மக்கள் காட்டிய அக்கறையின் விளைவாக, எல்லோரும் கேட்கத்தக்க நல்லதோர் புதிய ஒலிபரப்பு நேரமொன்று இந்த ஒலிபரப்புக்கு வாய்த்துள்ளது; பெப்ரவரி 16ம் தேதியிலிருந்து ஞாயிறுக் கிழமைகளில் இரவு 9.15

மணி தொடக்கம் 10 மணி வரை. கௌரவமான வார்த்தைப் பிரயோகங்களுடன், எல்வாத் தமிழ் மக்களின் ஆதரவையும் பெற்று, ஜனநாயக மரபை மதிக்கும் வானொலியாக மேலும் அது வளர நல்வாழ்த்துக்கள்.

*

உலகத்தின் தலைமைப் பொலிஸ்காரன் (அமெரிக்க ஜனாதிபதி) அவஸ்திரேலியா உட்பட பல நாடுகளுக்கு விஜயம் செய்து திரும்பியுள்ளார். இருபத்தொரு அமெரிக்கப் பெரு முதலாளிகள் படைசூழ, ஒரு வர்த்தக ரீதியான சுற்றுலா என இதனைக் காட்டிக் கொள்ளப் பெருமுயற்சி எடுக்கப்பட்ட போதிலும், இராணுவ - அரசியல் ஆதாயமே இச் சுற்றுலாவின் முக்கிய நோக்கம். New world order என்ற நாகரீகமான வார்த்தைகளில் மறைந்துகொண்டு அமெரிக்க அதிகாரத்துக்கு மேலும் வலுத் தேட சர்வதேச சூழ்நிலை இன்று மிகவும் வாய்ப்பாக இருக்கிறது.

அமெரிக்கா உலக சமுதாயங்களுக்கும், உலக சமாதானத்துக்கும் எதிராகச் செய்துவந்துள்ள அநியாயங்களை எல்லா மக்களும் இலகுவில் மறந்துவிட மாட்டார்களென்பதை எடுத்துக் காட்டும் வகையில், சீனியிலும் மெல்பனிலும் அமெரிக்க ஜனாதிபதிக்கு எதிரான பெரிய ஆர்ப்பாட்டங்கள் இடம்பெற்றன. அமெரிக்கக் கொடியும், ஜனாதிபதியின் கொடும்பாவியும் தீயிடப்பட்டன. தலைமைக்காரனுக்கு விசுவாசத்தைக் காட்டும் வீதத்தில், அவஸ்திரேலியப் பொலிஸ் படை ஆர்ப்பாட்டம் செய்த பொதுமக்களைக் குதிரைகளால் இடித்தும், பயமுறுத்தியும் அட்டகாசம் செய்தது.

*

ஒரு நண்பருடன் உரையாடக்கொண்டிருந்த பொழுது, கலை - இலக்கியப் படிப்புகளை மதிப்பீடு செய்வது பற்றிய பேச்சு வந்தது. கலை, இலக்கியத்தை மிகவும் குறுகிய கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கும் ஒரு போக்கப் பற்றி அவர் வருத்தத்துடன் சொன்னார்.

ஒரு படைப்பாளியின் உலகமும், சிந்தனையும் மிகவும் பரந்தவை. படைப்புத் திறனின் வீச்சை கூண்டுக்குள் அடைப்பது, அதனைக் கொல்வதாகும். படைப்பாளிக்கு வாப்பாடுகள் வீதித்தால், உயிரற்ற குழந்தைதான் பிறக்கும் என்றார் நண்பர்.

ஆனால், வீமர்சனம் செய்வது எல்லோருடைய உரிமையுமாகும். வீமர்சனம் அணுகாமல் எந்தப் படைப்புக்கும் அரண் அமைக்க முடியாது.

கலைப் படைப்புகளைப் பொறுத்தவரை, ஆயிரம் பூக்கள் மவராட்டும் என்ற கொள்கையே நல்ல கொள்கை. மவந்தபின் மணம் இருக்கிறதா, அழகு இருக்கிறதா, மணம் மனதுக்கு வீருப்பமானதா என்றெல்லாம் பார்த்துக் கொள்ளலாம். மொட்டாக இருக்கும்போதே, இப்படித்தான் விரியவேண்டும், இப்படித்தான் இதழ்கள் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வது பேதமை.

கலை மதிப்பீட்டில் முந்தீர்மானம் (Prejudice) ஆபத்தானது. ஆங்கிலம் போன்ற பிறமொழிகளில் கலை, இலக்கியம் வளர அனுகூலமாக இருந்த, இருக்கிற ஆரோக்கியமான சூழலைப் பார்த்தாவது, எமது கலை இலக்கியங்கள் ஜனநாயகத்துடன் சுதந்திரமாக வளர வழிவிட வேண்டும்.

*

“கலாச்சாரங்கள்”

சந்திராதேவி

வெள்ளிக் கிழமை

‘ஓமோரோ மூலை’ என்று அழைக்கப்படும் இளைப்பாறும் அறையின் வலது பக்க மூலை மெள்ள மெள்ள உயிர் பெறத் தொடங்கியது. அந்த வைத்திய சாலையின் சலைவைப் பிரிவில் பணிபுரியும் கறுத்தத் தோல் வெளிநாட்டவர்கள் அனைவரும் அந்த மூலையில் வந்து அமர்வது ஒரு வித வழமையாகி இருந்தது. பொதுவாக நோர்வேஜியர்கள் ‘ஓமோரோ மூலைக்கு’ வருவது குறைவு. அதற்காக அவர்களை இனவாதிகள் என்று கருதிவிட முடியாது. வெடிச் சிரிப்புகளாலும், சூடான விவாதங்களாலும் எப்போதும் அதிர்ந்து கொண்டிருக்கும் ‘ஓமோரோ மூலை’ அமைதியாக இளைப்பாற விரும்புவர்களுக்கு உகந்த இடமல்ல. மேலும் ஆங்கிலம்தான் ‘ஓமோரோ மூலை’யின் உத்தியோக மொழியென்பதும் நோர்வேஜியர்கள் இங்கு வந்து அமராமல் இருப்பதற்கு காரணமாக இருக்கலாம்.

இந்த மூலைக்கு இவ்வாறு பெயர்வரக் காரணமாக இருந்தவன் காம்ப்பிய நாட்டவனான ஓமோரோ தான். பார்த்தால் நமது உட்க் கோவில்களில் இருக்கும் சூரன் சிலைபோல் இருப்பான். ஆனால் உருவத்திற்கு முற்றிலும் எதிரான இயல்பு. யாராவது ஒருவர் வேடிக்கையாக ஏதாவது சொல்லி விட்டால் இரண்டு மூன்று நிமிடங்கள் தொடர்ச்சியாகக் குலுங்கிக் குலுங்கிச் சிரிப்பான். அரசியல் விவாதங்களில் ஆரம்பித்து விட்டால் நேரம், உணவு எல்லாவற்றையும் மறந்துவிட்டு நரம்புகள் கொதிக்கப் பேசுவான். அவனைவிட அகலமான அவனது மனைவி நியோ “இடைவேளை முடியும் நேரமாகி விட்டது ஓமோரோ! தயவு செய்து சாப்பிடு” என்று அவனுக்கு உணவை நினைவு படுத்துவாள்.

“ஓமோரோ மூலையில் எப்படியும் அஞ்சாறு ரிக்கற்றாவது விக்கவேணும்” என்றவாறு மறவாமல் ரிக்கற் புத்தகத்தை எடுத்துக் கொண்டாள் ரஞ்சனி.

“அவங்கள் எல்லாரும் ரெண்டு மூண்டு வேல செய்யிற ஆக்கள்... வருவாங்களெண்டு நான் நினைக்கையில்லை...” கௌரிக்கு நம்பிக்கையில்லை.

“ஒரு அஞ்ச ரிக்கற்றாவது விக்காட்டி மரியாதையில்லை, பிறகு ஒறே நக்கலடிப்பீனம் கௌரி”.

ரஞ்சினியின் பரிதாபத்தைப் பார்க்க கௌரிக்கு சிரிப்பாயிருந்தது. "சரி வாருமன் கதைச்சுப் பாப்பம்... ஓமோரோவுக்கும் பெண்சாதிக்கும் இதுகளின் நல்ல இன்றஸ்தானே... கேட்டுப் பாப்பம்".

இருவரும் 'ஓமோரோ மூலை'க்கு வந்த போது ஓமோரோ பாண் பொதியை அநாதவராகத் தவிக்க விட்டு அமெரிக்க ஜானாதிபதி ஜோர்ஜ் புஷ்வின் சட்டையைப் பிடித்து ஆத்திரத்துடன் உலுக்கிக் கொண்டிருந்தான். நியோவுக்கு புஷ்வின் சட்டை கிழிவதைப் பற்றிக் கவலையில்லை; ஆனால் இடைவேளை முடிவதற்குள் தன் கணவன் பாண்பொதியைத் திறக்காமல் விட்டு விடுவானோ என்று கவலைப்பட்டிக் கொண்டிருந்தாள்.

"சதாம் ஹுசைன் செய்தது முட்டாள்தனமான காரியம்தான்... ஆனால் அதைக் கேட்பதற்கு இந்த முட்டாள்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது?... கிரளடாவை எப்படி மறக்கலாம்... பனாமாவை எப்படி மறக்கலாம்..." என்று முழங்கிக் கொண்டிருந்தவனை "ஒரு நிமிடம் ஓமோரோ!" என்று கௌரி நிறுத்தினாள்.

"இடையில் குறுக்கிடுவதற்கு மன்னித்துக் கொள்.. ஆனால் இடைவேளை முடிவதற்குள் உங்களிடம் சொல்லியாக வேண்டிய விடயமொன்று ரஞ்சனியிடம் இருக்கிறது..."

"ஓ... ரஞ்சனி என்ன சொல்லப் போகிறாள் என்று எனக்குத் தெரியுமே... அவளுக்கு ஒரு காதலன் கிடைத்து விட்டான்" - புஷ்வை மறந்து குளிர்ந்துபோன ஓமோரோ குலுங்கிக் குலுங்கிச் சிரிக்க ஆரம்பித்தான். நியோ சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி பாண் பொதியைத் திறந்து அவனிடம் கொடுத்தாள்.

ரஞ்சனி விஷயத்தைச் சொன்னபோது கௌரி எதிர் பார்த்தது மாதிரியே பவர் பின்வாங்கிக் கொண்டார்கள். வாழ் நாளில் நூறு குரோணர்களுக்கு ரிக்கற் வாங்கியறியாத இம்தியாஸ் "நாளை நடக்கவிருக்கும் ரிகழ்ச்சிக்கு இன்று சொன்னால் எப்படி? நீ முன்னரே சொல்லியிருந்தால் நிச்சயமாய் வாங்கியிருப்பேன்" என்று சாதுரியமாக கழன்று கொண்டான். பர்வீஸ், தோமஸ் இருவரும் உண்மையிலே சனி, ஞாயிறு இரவுகளில் ரக்ஸிச் சாரதியாகச் சம்பாதிப்பவர்கள். சகுப்தா இந்த இரண்டு நாட்களிலுந்தான் கணவன் பிள்ளைகளுடன் வீட்டில் இருப்பவள். இந்தர்ஜித் தான் வருவது நிச்சயமில்லை. ஆனால் ரிக்கற் வாங்குவதாகக் கூறி வாங்கிக் கொண்டான். தமிழர்களின் கலாசார விழா என்றதும் ஆர்வத்தோடு வாங்கியது ஓமோரோ மட்டும்தான். சுகவீனமுற்றிருக்கும் சினேகிதி ஒருத்திக்கு வந்து உதவி செய்வதாக வாக்களித்திருந்ததனால் நியோ தன்னால் வரமுடியாதுள்ளது என்று வருந்தினாள்.

ரஞ்சனி இரண்டு ரிக்கற்றாவது விற்க முடிந்ததேயென்று ஆறுதற்பட்டுக் கொண்டாள்.

நீங்கள் அங்கே நிற்பீர்கள் தானே... தெரிந்தவர்கள் ஒருவருமில்லாமல் நான் நின்று மிரளவேண்டி இருக்காதல்லவா? ஓமோரோ கேட்டான்.

“அது பிரச்சனையில்லை... நீ சரியாக ஆறும்ணிக்கு அரங்க வாசலுக்கு வா... நாங்கள் வந்து உன்னை அழைத்துப் போகிறோம்” கௌரி சொன்னாள்.

சனிக்கிழமை

ஒப்பனைக்கு உதவிசெய்ய வேண்டியிருந்ததால் ஒமோரோவை அழைத்து வரும் பொறுப்பை ரஞ்சனி கௌரியிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுப் போனாள். நேரம் ஆறு பத்தாகியும் ஒமோரோ வரவில்லை. சிலவேளை வரமாட்டானோ என்று நினைக்கையில் “தேபனை”த் தவறவிட்டுவிட்டேன்... மன்னித்துக்கொள்” என்றபடி மூச்சிரைக்க வந்து சேர்ந்தான் ஒமோரோ. “பறவாயில்லை... இப்போதுதான் ஆரம்பித்தார்கள்” என்றபடி அவனை அரங்கத்தினுள் அழைத்துச் சென்றாள் கௌரி. வணக்கம் வாருங்கள் என்று வாசலில் நின்று பன்னீர் தெளித்தவர் கௌரியையும் ஒமோரோவையும் ஒன்றாய்க் கண்டதும் அவசரமாய் கண்களை இடுக்கிக் கொண்டார்.

பலநூற்றுக் கணக்கான கண்களினால் தான் பின்தொடரப் படுவதை அறியாத ஒமோரோ, அலாரிப்பின் அபிநயங்களைப் பார்த்து அதிசயித்தபடி கௌரியைப் பின்தொடர்ந்து அவளருகே அமர்ந்து கொண்டான். “உடனே திரும்பிப் பாக்காதே... கொஞ்சம் செல்வத் திரும்பிப் பார்” என்ற சங்கேதச் செய்தி தொடைகளைச் சீண்டியபடி அசரவேகத்தில் பரவிக் கொண்டிருக்கையில் கௌரி அரங்கத்தில் அபிநயிக்கப் பட்டுக் கொண்டிருந்த நவரசங்கள் பற்றி ஆங்கிலத்தில் சிரமத்துடன் ஒமோரோவுக்கு விளக்கிக் கொண்டிருந்தாள்.

அவனின் பல கேள்விகளுக்குத் தெரியாது என்றுதான் பதில் சொல்லவேண்டியிருந்தது. நிகழ்ச்சிகளின் இடைவெளிகளின் போது ஆபிரிக்க கிராம நடனங்களையும், தென்னமரிக்கத் தங்கோ, லம்பாடா நாட்டியங்களையும் பரதனாட்டியத்தின் அசைவுகளுடன் ஒப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தான் ஒமோரோ. தங்கள் நாட்டினைப்போல் வயது, பால் வித்தியாசமில்லாமல் எல்லோரும் சேர்ந்து ஆடும் நாட்டியங்கள் இல்லையா என்று அவன் கேட்டபோது “முன்னர் இருந்ததாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்... ஆனால் இப்போதைய எங்கள் கலாசாரத்தில் அப்படியெல்லாம் நினைத்துப் பார்க்கக்கூட முடியாது” என்று கௌரி சொன்னாள்.

முன்வரிசைகளில் இருந்தவர்களில் பலர் சாதாரணமாக பின்னால் பார்ப்பதுபோல் கழுத்தைத் திருப்பி ஒரு அரைவட்டம் அடித்து இவர்களைப் பார்த்துவிட்டு வந்த செய்தி உண்மைதான் என்று உறுதிப் படுத்திக் கொண்டார்கள். திடீரென்று தலையை நிமிர்த்திய கௌரியின் பார்வையில் சிக்குண்டுபோன யாமினி ஒரு பிளாஸ்டிக் சிரிப்பொன்றை உதிர்த்துவிட்டு திரும்பிக் கொண்டாள்.

பதினைந்து நிமிட இடைவேளை விட்டு சிற்றுண்டி வழங்கினார்கள். வடையைச் சாப்பிட்டுவிட்டு “மிக அருமையாக இருக்கிறது” என்று கண்

கவங்கியபடி ஓமரோ சொன்னான். " என்ன கௌரி உங்களைக் காணக் கிடைக்குதில்லை ... ஒரே பிஸி போவ" என்று ஒரு மாதிரிச் சொல்லிவிட்டு ஒமோரோவுக்கு 'ஹய்' சொல்லிச் சென்ற கணேஷ் கூட்டமாய் நின்றவர்களிடம் ஏதோ சொல்வதையும் அவர்கள் திரும்பி தன்னைப் பார்ப்பதையும் பார்த்த பின்னர்தான் கௌரி உணர் ஆரம்பித்தாள். சுருசுருவென மண்டையில் ஊசிகள் ஏற ஆரம்பித்தன.

இடைவேளை முடிந்து மீண்டும் நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பமாயின. கோவாட்டத்தை ஒமோரோ ரசிக்க ஆரம்பித்தான். "என்னை எல்லோரும் ஒரு மாதிரியாகப் பார்க்கிறார்கள்.. நீ தயவு செய்து எதிர்ப்புறமாக உள்ள ஆண்களோடு போய் இருக்கிறாயா" என்று அவனிடம் எப்படிக்கேட்பது? அல்லது அவனருகில் இருக்காமல் எழும்பிப் போய் யாமினிக்குப் பக்கத்தில் இருந்தால் கொஞ்சக் கற்பையாவது காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம்! ஆனால் திடீரென்று எழுந்து போனால் இவன் என்ன நினைப்பான்?. தன்னால் ஒரு அப்பாவிப் பெண் ஒரு நடத்தை கெட்டவளாகப் பிரகடனப் படுத்தப் பட்டுக் கொண்டிருப்பது தெரியாமல் தாள வயத்தில் தன்னை மறந்திருந்தான்.

ஆரம்பத்திலேயே அவனை ஆண்கள் பக்கம் இருக்கும்படி சொல்லியிருக்கலாம். இந்த மரத்த மூளைக்கு ஏன் இந்த விசயம் நேரத்தோடு வெளிக்கவில்லை? இந்த ரஞ்சனி எங்கே போய்த் தொலைந்தாள்?. இடையிடையே இரண்டொரு கேள்விகளை ஒமோரோ கேட்டபோது கேள்வியைக் காதில் வாங்காமலே தெரியாது என்று பதில் சொன்னான்.

"மன்னித்துக்கொள் ஒரு சினேகிதியிடம் ஒரு முக்கிய விடயம் சொல்ல வேண்டும்" என்று இவனிடம் சொல்லிவிட்டு யாமினிக்குப் பக்கத்தில் போய் இருப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை! விழா முடிந்ததும் இவன் கண்களில் படாமல் மறைந்துவிட்டு திங்கட்கிழமை எதையாவது சொல்லிச் சமாளித்துவிடலாம்!...அவள்மீது பரவிக் கொண்டிருக்கும் கறையைச் சமாளிப்பதுதானே இப்போது முக்கியம்!.

ஆனால் அவள் சொல்லமுன்னர் நேரத்தைப் பார்த்த ஒமோரோ முந்திக் கொண்டான். நியோவின் சினேகிதி வீட்டுக்குப் போய் அவளை அழைத்துச் செல்ல வேண்டியிருப்பதனால் தான் போகவேண்டும் என்று சொன்னான்; இது ஒரு இனிமையான மாலையென்றும் தான் நிறையக் கற்றுக்கொண்டதாயும் மானசீகமாகக் கூறினான். மறவாமல் ரஞ்சனிக்கும் தான் ஹலோ சொன்னதாகச் சொல்லச் சொல்லி விடைபெற்று, கௌரிக்கு நிம்மதியை கொடுத்தான்.

ஞாயிற்றுக் கிழமை

இது ஐந்தாவது தடவை.

இந்த முறை பேசியவன் அடித்தொண்டையில் பேசினான். "ஹலோ".

"ஹலோ கௌரியா பேசுறது".

“கௌரிதான்... நீங்க யாரு பேசுறீங்க?”.

“நான்தான்”.

“நானெண்டா...?”.

“நானெண்டாத் தெரியாதே... அது சரி கறுப்பங்களோட கொண்டாட வெளிக்கிட்டவுடன எங்கள் அடையாளம் தெரியாமல் போயிடும் என்ன... எப்படி அந்தக் கறுப்பன் நல்லா..” - சோர்ந்து போய் தொலைபேசியை வைத்தாள்.

இவர்கள் எந்த வகையான ஒரு மனிதர்களாக இருப்பார்கள்? தாயென்றும் சகோதரிகளென்றும் சில பெண்கள் இவர்கள் வாழ்வில் இருக்கமாட்டார்களா? இவர்களால் எப்படிக் கூச்சமில்லாமல் ஒரு பெண்ணிடம் இப்படிப் பேச முடிகிறது?.

தொலைபேசியை எடுத்துக் கீழே வைத்துவிடலாம் என்றால் ரஞ்சனி அதற்குச் சம்மதிக்கவில்லை. அக்காவிடமிருந்து போன் வருமாம்!.

ரஞ்சனியின் போக்குத்தான் கௌரிக்கு அதிர்ச்சியாகவும் ஆத்திரமாகவும் இருந்தது. குழம்பிப் போயிருக்கும் தனக்கு ஆறுதலாகவோ ஆதரவாகவோ இருக்க வேண்டியவள் கௌரிக்கு அனாமதேயத் தொலைபேசி அழைப்புகள் வர ஆரம்பித்ததும் திடீரென்று நிறம் மாறிப்போனாளே!.

“எங்கட பெடியங்களிட குணம் உமக்குத் தெரியும்தானே! நீர் ஏன் ஓமோரோவோட சோடி போட்டுக் கொண்டிருந்தீர்? அவளை ஆம்பிளயன் இருந்த பக்கத்தில் போய் இருக்கச் சொல்லியிருக்கலாந்தானே!”.

சினேகிதி என்று இன்று காலைவரை நம்பியிருந்த ரஞ்சனியிடமிருந்து இந்தவிதமான பேச்சைக் கௌரி எதிர்பாத்திருக்கவில்லை. இவளுக்கு இப்போ தொலைபேசியில் துணியைப் போட்டுக் கதைத்து இவளை அழவைத்து மகிழும் இந்த இரக்க மற்றவர்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம்?.

ஆறாவது தடவையாகத் தொலைபேசி அழைத்தது. ஜேர்மனியிலிருந்து அண்ணன் சுரேந்திரன் துணிபோடாமல் சொந்தக் குரலில் கத்தினான். ஆனால் விடயம் ஒன்றுதான்.

“நான் மாப்பிள தேடி இங்க எல்லாருக்கும் பல்லைக் காட்டிக் கொண்டு திரியிறன். நீயென்னெண்டா உங்க காபிலியளோட சுத்திறியாம்”.

சில மணித்தியாலங்களுக்குள் கௌரியின் நடத்தை பற்றிய தகவல்கள் அடுத்த நாடுகளுக்கு போய்ச் சேருமளவுக்கு எவ்வளவு சுறுசுறுப்பாகச் செயற்பட்டிருக்கிறார்கள்?.

கதவுமணி வழக்கத்துக்கு மாறாக இடைவிடாது அடித்தது. "என்ன நான் முழுக்க ரெலிபோன் எங்கேஜ்டாக இருக்கு... அப்படி யாரோட கதைக்கிறியள்" என்று ஆத்திரத்துடன் கேட்டபடி ரஞ்சனியின் அக்காவின் கணவர் வந்தார். அக்கா அவர் பின்னால் மெளனமாக வந்து நின்றாள்.

"அத்தாருக்கு முன்னால அக்கா சத்தம் போட்டுக் கூடச் சிரிக்கமாட்டா" என்று ரஞ்சனி அக்காவைப் பற்றிக் கௌரியிடம் சொல்லியிருக்கிறாள். ரஞ்சனி வாடும்... உம்மோட கொஞ்சம் தனியாக் கதைக்கவேணும்"... அத்தார் காரம் குறையாமல் சொன்னார்.

கௌரி எழுந்து தனது அறைக்குள் சென்றாள்.

அத்தார் ஒரு நாகரிகத்திற்காக ரஞ்சனியிடம் தனியாகப் பேசவேண்டும் என்று சொன்னாரே தவிர அவரது முழு நோக்கமும் தான் பேசுவது கௌரிக்குக் கேட்கவேண்டும் என்பதுதான்.

"நாட்டவிட்டு வெளியாவ வந்திட்டால் நினைச்சபடி ஆடலாம் என்று நினைக்கிறதுகளோட நீர் இருந்தால் மற்றவர்கள் உம்மையும்தான் பிழையா நினைப்பினம்..."

அத்தார் முழங்க ரஞ்சனி எதுவும் கூறாமல் அமைதியாக நின்று கொண்டிருந்தாள். கௌரிக்கு நடப்பதெல்லாம் ஏதோ படம் பார்ப்பது மாதிரி இருந்தது. இன்று முழுவதும் இவளைப் படுத்தாது படுத்துகிறார்களே! அப்படி என்ன குற்றத்தை நான் செய்துவிட்டேன். யாருக்கு என்ன கெடுதல் செய்தேன் என்று யோசித்தாள். ஒரு அந்நியனுக்குப் பக்கத்தில் இருந்தேன். அதுவும் நூறு பேருக்கு மத்தியில்! அது ஒரு குற்றமா? அவன் என்னுடன் ஒன்றாக வேலை செய்பவன். திருமணமானவன். அது தவிர வேறு ஒரு தொடர்பும் எனக்கும் அவனுக்கும் இல்லையென்று எப்படி இந்த தொலைபேசிச் சண்டியார்களையும், அண்ணனையும், ரஞ்சனியின் அத்தாரையும் நம்ப வைப்பது?... என்று நினைத்தவளுக்கு திடீரென இன்னொரு விசயம் உதயமானது.

ஆனால் இவர்களை ஏன் தான் நம்பவைக்க வேண்டும்? அப்படி நினைத்துப் பார்ப்பதே புதுமையாக இருந்தது. இவர்கள் யார்? இவர்களெல்லாரும் எப்படி எனக்கும், என் வாழ்வுக்கும் எசமானனார்கள்? இது எனது வாழ்வல்லவா? இவர்கள் யாரோடு போனார்கள், யாருக்குப் பக்கத்தில் இருந்தார்கள் இன்று நான் ஒருநாளும் கவலைப் பட்டதில்லையே! என்று இவர்கள் என்னோடு பேசியதுபோல் நான் இவர்களுடன் பேசியிருக்க முடியுமா? இல்லையே! அப்படியிருக்க இவர்கள் மட்டும் என்வாழ்வை ஏறிமதிக்க நான் எப்படி அனுமதித்தேன்? உயிருக்குப் பயந்து ஊரைவிட்டு ஓடிவந்தவர்களெல்லாரும் என்னை, ஒரு பெண்ணை இம்சைப்படுத்த மட்டும் தீட்டிய வாளும் தினவெடுத்த தோளுமாக வீரம் கொப்பளிக்க அணிவகுத்து நிற்கிறார்கள். இவர்கள் குரல் மாற்றித் தொலைபேசியில் பேசியதும் நான் அழுதபடியால் தானே இவர்கள் தங்கள் சண்டியார்கள் என்று நினைத்துக் கொள்கிறார்கள்...

நான் மட்டும் அழ மறுத்தால்...?.

தனது அறையிலிருந்து கௌரி வெளியே வந்தாள்.

அத்தார் ஒரு தமிழ்ப் பெண்ணுக்கு மானம் எவ்வளவு முக்கியமென்று மிக துணுக்கமாக ரஞ்சனிக்கு விளக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

“அண்ண என்னட்டச் சொல்ல விரும்புறத என்னட்டச் சொல்லுங்க... அவளைப் போட்டு ஏன் அறுக்கிறீங்க” - கௌரி மரியாதைக் குறைவாய்ச் சொன்னதுபோல் அத்தாருக்குப் பட்டது.

“உம்மை மாதிரி ஆக்களுக்கு மானம் மரியாதையைப் பற்றிச் சொன்னால் விளங்கவே போகுது” அத்தார் சூடாகினார்.

“மானம் மரியாதையைப் பற்றி நீங்க கதைக்காதீங்க... ஏஜன்சி நடத்திறாண்டு சொல்லி, நம்பி வந்த எத்தன பொம்பிளையலனர் மானம் மரியாதைய வாங்கினனிங்கெண்டு எனக்குத் தெரியுமண்ண... உங்கட பெஞ்சாதி ஏன் நஞ்சு குடிக்க வெளிக்கிட்டவ எண்டதெல்லாம் மறந்திட்டீங்களா?... எனக்கு மானம் மரியாதையப் பற்றிச் சொல்ல உங்களுக்கு என்ன தகுதியிருக்கு?” - நாலு பக்கமும் மறிக்கப் பட்ட பூனையாய் பாய்ந்தாள் கௌரி.

அத்தாரின் தலைக்குள் வெடல் விழுந்து வெடித்தது. ரஞ்சனியின் அக்காவின் முகத்தில் பளீரென்று ஒரு புன்னகை தோன்றிப் பின்னர் பதுங்கிக் கொண்டது. அத்தாரைப் பற்றி எப்போதோ தான் சொல்லியிருந்த விசயங்களை கௌரி இப்படித் திடீரென்று எடுத்து வீசுவாள் என்பதை கனவிலும் எதிர்பார்த்திராத ரஞ்சனி திகைத்துப் போய் நின்றாள்.

அத்தார் குழம்பிப் போனார். தனது அசிங்கங்களையெல்லாம் ரஞ்சனி கௌரியிடம் சொல்லியிருப்பாள் என்று தெரிந்திருந்தால் மானம் மரியாதை பற்றி விளக்கம் கொடுக்க இவ்வளவு தூரம் வந்திருக்கமாட்டார். இப்போ என்ன செய்வது?. “என்னடி சொன்னனீ நாயே” என்றபடி கௌரியீது பாய்ந்தால் இதமாக இருக்கும். ஆனால் பதிவாக கௌரி எதை எடுத்துவிடுவாளோ என்று தயக்கமாக இருந்தது. ரஞ்சனி எதைச் சொல்லியிருப்பாள், எதை விட்டிருப்பாள் என்று அவருக்கு எப்படித் தெரியும்.

எனவே “வயதுக்கு மூத்த ஆக்களோட எப்படிக் கதைக்கிறதெண்டு தெரியாததுகள் வீட்ட வந்தது நம்மட பிழை” என்று சொல்லியவாறு, வேண்டுமென்றால் கதவை ஓங்கிச் சாத்திவிட்டுப் போகலாம் என்று, இலாபம் இல்லாவிட்டாலும் நட்மிலாமல் தப்பிக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவரது ஏஜன்சிப்புத்தி அறிவுறுத்தியது.

அக்காவும் அத்தாரும் போனதும் ரஞ்சனி அமுதமுது சொன்னாள். “கௌரி உம்மப் பற்றி இண்டைக்குத்தான் எனக்குத் தெரியுது... இனிமேல் நான் உம்மோட இருக்க மாட்டன்... நாளைக்கு நான் வேற இடம் பார்க்கப் போறன்”.

கௌரியும் சளைக்காமல் சொன்னாள். "அது நல்ல விஷயம்... நாளே சொல்லவேண்டுமென்று நினைச்சனான்".

திங்கட் கிழமை

தேனீர்க் கோப்பையுடன் 'ஓமோரோ மூலைக்கு வந்த கௌரியை "வாருங்க வணக்கம்" என்று ஓமோரோ வரவேற்றான்.

"நேற்று முழுவதும் உங்கள் கவாசார நிகழ்ச்சியைப் பற்றியே ஓமோரோ பேசிக் கொண்டிருந்தான். "இவன் சொல்லச் சொல்ல ஒரு அருமையான சந்தர்ப்பத்தை இழந்துவிட்ட துக்கம் எனக்கு அதிகமாயிற்று... ஒரு உண்மை மட்டும் எனக்குத் தெரிந்தது. இன்னும் இரண்டு தடவை உங்கள் கவாசார நிகழ்ச்சிக்கு வந்தால் நிச்சயமாக இவன் தமிழுனாக மாறிவிடுவான்" - என்று சொல்லிச் சிரித்தாள் நியோ.

கௌரிக்கும் சிரிப்பு வந்தது. வேட்டி, சால்வை அணிந்து சந்தனப் பொட்டுடன் ஓமோரோ தொலைபேசியைத் துணியால் சுற்றிவிட்டு தூஷணத் தமிழ் பேசுவதை கற்பனை பண்ணிப் பார்க்க அவளுக்குச் சிரிப்பு வந்தது.

ஒன்பதாம் பிரிவுக்குத் துவைத்த துணிகளை கொடுத்தாக வேண்டும் என்றவாறு எழுந்த ஓமோரோ, ரஞ்சனி உணவுத் தட்டுடன் 'ஓமோரோ மூலைக்கு வராமல் முன்னால் போவதைக் கண்டு ஆச்சரியப் பட்டான்.

"ஏன் உங்களுக்குள் ஏதாவது மனஸ்தாபமா" என்று ஓமோரோ கேட்டபோது "மனஸ்தாபமொன்றுமில்லை... இதுதான் எங்களின் கவாசாரம்" என்று கௌரி சொன்ன பதில் தனக்குப் புரியவில்லை என்று சொன்னாள்.

"உனது வேலையை முடித்துக் கொண்டு வா... விபரமாய்ச் சொல்கிறேன்" என்றாள் கௌரி.

நன்றி... சக்தி 1990.

Sakthi, P.Boks 99, Oppsal 0619, Oslo 6, Norway

"உனது விஷயத்தைச் சொல்ல உன்மொழியைக் கண்டுபிடி. யாரிடம் சொல்ல விஷயம் இல்லையோ அவனிடம் மொழி இருக்காது. தமிழில் சிறப்பான சாதனையைச் செய்தவர்கள் எல்லோரும் தன் மொழியைக் கண்டுபிடித்தவர்களே!.

தொல்காப்பியனிலிருந்து தனக்கு முந்தைய கவிஞன் கைகொண்ட மொழியை பாரதி கையாளவில்லை. பாரதி அவனுக்குரிய மொழியை அவனே கண்டுபிடித்தான். பாரதியின் மீது அபரிமிதமான அபிமானம் புதுமைப்பித்தனுக்கு. இருந்தாலும் புதுமைப்பித்தன் பாரதியை தொடரவில்லை. தன் தனிபாஷையைக் கண்டுபிடித்துக் கொண்டார். தி. ஜானகிராமனும் இப்படித்தான். இதுவரை இருந்த மொழி வா.சரா.வுக்குப் போதல. அதனாலா அவர் தனக்கே உரிய மொழியைக் கண்டுபிடித்தார்..." .

- கந்தர ராமசாமி.

இரண்டு நாடகங்கள்

மெல்பனில் அண்மைக்காலங்களில் சில தரமான நாடகங்கள் மேடையேறியமை இங்கு நாடகத்துறை வளர்வதற்குரிய நல்ல சூழலை ஏற்படுத்த உதவியுள்ளது. இந்தப் பின்னணியில் 30.11.91ல் நடைபெற்ற மாவீரர் தின நிகழ்ச்சியில் இடம்பெற்ற இரண்டு நல்ல நாடக முயற்சிகளை நாம் நோக்குவோம்.

'இனி ஒரு விதி செய்வோம்' நவீன குறியீட்டு நாடக உத்திகளைக் கையாண்டு நிகழ்த்தப்பட்ட நாடகம். இவங்கை கல்வியமைப்பிலுள்ள சீர்கேடுகளை எடுத்துக்காட்டுமுகமாக பல நிகழ்வுகள் நடித்துக் காட்டப்பட்டன. பாடசாலைகள், தனியார் ரிபூசன் வகுப்புகளில் மாணவர்களுக்கு விரும்பியோ, விரும்பாமலோ (அவரவர் விருப்பமான துறைக்கு முதலிடம் கொடுக்காமல்) கல்வி திணிக்கப்படுவதையும், கல்வித்தகமை பரீட்சை மண்டபத்தில் மட்டும் பரீட்சிக்கப்படுவதையும் (எனினும் தொடர் மதிப்பீடு - continuous assesment இவங்கையில் அண்மைக்காலத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது) நடிகர்கள் நிகழ்த்திக் காட்டினர். மாணவரின் சுய சிந்தனைக்கு இடங்கொடாமல் ஆசிரியரே எல்லாவற்றையும் கற்பித்து முடிப்பதை குறியீடு மூலம் வாழைப்பழத்தை உரித்து வாய்க்குள் வைப்பது போன்று காட்டுவது, ரிபூட்டறி யீட்டல் வகுப்புகளை (அதிரடி வகுப்புகள் என பெயரிட்டனர்) ஒரு அரக்கனின் உருவத்தில் பிரதிநிதிப் படுத்துவது போன்ற பல குறியீடுகள் ஏற்கனவே சில பார்வையாளர்களுக்கு அறிமுகமானவையாக இருந்த போதிலும், மெல்பனுக்குப் புதியவை. எனினும் இவை எந்த அளவுக்கு மக்களைச் சென்றடைகின்றன என்பது வருங்காலத்தில் செய்யப்பட வேண்டிய ஆய்வு.

மேலும் சில பட்டதாரிகளை மட்டுமே உற்பத்தியாக்கும் இந்தக் கல்வியமைப்பு 99 சதவீதமான மாணவர்களை நடுத்தெருவில் விடுவதுடன் இந்தச் சில பட்டதாரிகளும் நிலவும் போராட்ட சூழ்நிலைகளினால் வெளிநாட்டுக்குச் செல்வதும் துரதிஷ்டமான யதார்த்தம். போராட்டத்திலிருந்து இவர்கள் விவத்துவதும், போராட்டம் இவர்களை விவத்துவதும் பிரச்சினையின் இருபக்கங்கள்.

இறுதியில் இக்கல்வியமைப்பின் மாற்றத்தை நிகழும் விடுதலைப் போராட்டத்தினூடாக சாத்தியமாக்கும் தொனியின் உச்சத்துடன் நாடகம் முடிவடைந்தது. இதில் கவனிக்கப்பட வேண்டியது இம்மாற்றம் சடுதியாக ஏற்படப்போவதில்லை என்பது. நிகழும் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் கூட எவ்வளவிற்கு இச்சாத்தியத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதை எதிரீவு கூற முடியாத இந்த இடைக்காலத்தில் இந்தக் கல்வியமைப்பையும்

ரிபூட்டறிகளையும் நிராகரிக்கும் கருத்து வலுவடைந்தது
 தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். இதனால் கல்வியமைப்பை மட்டுமல்லாது,
 கல்வியையே நிராகரிக்கும் ஒரு மயக்கத்தையும் சிலவேளைகளில்
 இந்நாடகம் ஏற்படுத்தியது.

எனினும் மேடை பற்றிய பிரக்ஞையுடன் நாடகப்பிரதி
 கையாளப்பட்டிருப்பது முக்கிய அம்சமாகும்.

'கன்னிமனம்' என்னும் நாடகம் உருவ ரீதியில் ஒரு நேரடி நாடகம்
 (Direct play). நடிகர்களின் நடப்புத்திறமை இதில் வெளிப்பட்டது.
 எனினும் இதில் வரும் மகளின் பாத்திரம் சரியான முறையில்
 வளர்த்தெடுக்கப் படாமல் வலிந்து கொடுக்கப்பட்ட முடிவினை இறுதியில்
 எடுப்பதால் நாடகத்தின் போக்கில் வீழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. தனது
 காதலனால் ஏமாற்றப் பட்டதும் விடுதலை இயக்கத்தில்
 இணைந்துகொண்டு விடுதலைக்காக (பெண்கள்?) போராடப் புறப்பட்ட
 இப்பெண், குறைந்தபட்சம் அதற்கு முன் தன்னுடைய ஒத்த கருத்துள்ள
 பெண்களின் தொடர்பைத்தானும் வைத்திருந்தாளா, போராட்டமொன்றில்
 இணைந்துகொள்ளுவதற்கான படிமுறை மன வளர்ச்சியை
 அடைந்திருந்தாளா, என்பது தெரியாமல் இத்திடீர் முடிவை மக்களுக்கு
 அறிவிக்கும்போது, போராட்டத்தில் இணைந்துகொள்ள அழைக்கப்படும்
 தொழிலாளர், மாணவர், கலைஞர்கள் பட்டியலில் விரக்தியடைந்தோரையும்
 சேர்த்துக் கொள்ளலாமா என்ற கேள்வி எழாமலில்லை.

மேடையமைப்பு, ஒலி, ஒளி எனும் விடயங்களில் அதிக
 கவனமெடுக்கப்படாத தயாரிப்புகள் எனினும், நாடக உலகம் பல
 படைப்புகளை வருங்காலத்தில் இத்தயாரிப்பாளர்களிடமிருந்து
 எதிர்பார்க்கிறது.

- அவதானி.

என் கேள்விக் கென்ன பதில்?

இந்தப் புதிய பகுதி அடுத்த இதழில் ஆரம்பமாகும். வாசகர்களின்
 கேள்விகளுக்கும், சந்தேகங்களுக்கும் விளக்கமளிக்கும் பகுதி இது.
 கலை, இலக்கியம், சமூகவியல் துறைகள் சம்பந்தப்பட்ட
 கேள்விகளுக்கு அறிவும், அனுபவமும் பெற்றவர்களிடமிருந்து
 பதில்கள் பெற்றுப் பிரசுரிப்போம். தேவையான போது, ஒரே
 கேள்விக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பதில்களும் இடம்பெறும். கருத்துப்
 பரிவர்த்தனைக்குரிய களமாக, இப் பகுதியைப் பயன்படுத்துமாறு
 வாசகர்களை அழைக்கிறோம்.

- ஆசிரியர்

குளத்தங்கரை ஞானங்கள்

எஸ். பொ.

ஓடிவரும் நதிக்கரையில் முக்குளித்தல் மகா சுகம். அந்தச் சுகக் கற்பிதத்தில் இறங்கிக் கண்களை மூடினேனா? நதி நீராடற் சுகத்திலிருந்து முழிப்பு வந்ததும், சிறாம்பியடிக்க கம்மாலையில் மாட்டுக்குக் குறி சுட்டது போல, என்னை மல்லாத்திக் கிடத்தி உண்மை குறி சுடுகிறது. யாழ்ப்பாணத்திலே நதிக் கரையை எங்கே தேடுவேன்? பேருக்குத்தான் தொண்டமான் ஆறு. கீரிமலையும் கேணியே. ஆனால், எத்தனை சுந்தரமான குளங்கள்? நீச்சலுக்கு நெடுங்குளத்தைப் போல சோக்கான குளம் இந்த லோகத்திலேயே இல்லை என்று சொல்லுவன். எத்தனை தடவைகள், நான் பாடசாலை மாணாக்களாய், அந்தக் குளத்திலே நீச்சலடித்து மகிழ்ந்திருக்கிறேன்? அந்த அயலிலே கள்ள இளநீர் ஆய்ந்து குடித்து மகிழ்ந்திருக்கிறேன்? மகா சுகம்.

நினைவின் இடையில் கெயில் (Keil) சேர் புகுந்து கொண்டார். ஆறாம் வகுப்பில் அவர்தான் சரித்திரம் படிப்பிச்சவர். பறங்கியரான அவருக்குத் தமிழ் தெரியும் என்று காட்டிக் கொள்ள நல்ல ஆசை. 'Do you understand?' என்று கேட்கமாட்டார் மனுஷன். 'முழங்கிச்சுதா?' என்று தன் புலமையைப் போட்டுடைத்து வகுப்பைக் குபீர் சிரிப்புக்குள் ஆழ்த்துவார்; மகிழ்வார். நம்முன்னோரளித்த அருஞ்செல்வம்' என்று பின்னாளில் தமிழாக்கப்பட்ட Our Heritage தான் அந்தக் காலத்தில் சரித்திரம் கற்பதற்கான வேதம். கெயில் சேரின் சரித்திர ஞானம் அந்த நூலிலும் விசாலமானது என்பதை இப்பொழுது நிதானிக்க முடிகிறது. 'உலகின் குறிப்பிடத்தக்க நாகரீகங்கள் நதி தீரங்களிலேதான் வளர்ந்தன. ஆனால் இவங்கையின் நாகரீகம் குளத்தங்கரைகளிலேதான் வளர்ந்தன' என்று 'முழங்கப்' படுத்தினார்.

பண்டார்குளம் மட்டுமா குளம்? இன்னும் பல குளத்தங்கரைகளிலே, கற்றவையும் அனுபவித்தவையும் வலு சோக்கானவை. மழை காலத்திலே யாழ் நகர சபைக்குள்ளிருக்கும் குளங்கள் சில ஓடும் நதிகளின் கோலம் புனையும். தென்னிலங்கைக் குளங்களின் ஓர்மசத்தைப் பெற்று, யாழ்ப்பாணத்துக்கு நடுவே உள்ள குளம் ஆரிய குளம். அதன் கரையில், பருத்தித்துறை நோட்டுக்கு வழிவிட்டு, அரசமரத்தின் கீழ் குந்தியிருக்கிறது புத்த சிலை. ஒரு காலத்தில், வைகாசிப் பெளர்ணமியில் தமிழ் மக்களும்

அந்தப் புத்தருக்குத் தாமரைப் பூக்கள் சாத்திக் கும்பிட்டவை. அது இள - மத செளஜன்யம் நிலவிய காலம். பெருக்கெடுக்கும் ஆரியகுளம், நாகவிகாரைச் சந்தியில் குறுக்கறுத்து, ரெயில் பாதைக்குக் கீழால் நுழைந்து தர்மாஸ்பத்திரியை வலம் வந்து, மணிக்கூட்டு வீதியைக் குறுக்கறுத்து, அதன் விவாவிலே ஓடிப் புல்லுக்குளத்தைச் சந்திக்கும். பெருக்கெடுக்கும் புல்லுக்குளம் உதைக்க, யாழ்ப்பாண போலிஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் பின்னால் பாய்ந்து, அலுப்பாந்திக்கும் பண்ணைக்கும் இடையில் கடலுடன் கலக்கும். காகிதக் கப்பல்கள் செய்து, ஆரியகுளச் சந்தியிலே, வாய்க்காலில் விட்டு, அவை கடலை நோக்கிப் போகும் விநோதத்தைப் பார்க்கக் காளைல்லாம் ஓடி, வழியைத் தவறவிட்டு, பெரிய கடையெல்லாம் ஏமவாந்து திரிந்து, கால்களும் மனமும் சோர, அழுது குளறி, புண்ணியவாளன் ஒருவரின் தயவால், வீட்டுக்கு வழி கண்டுபிடிச்சதை எப்பவும் மறக்க மாட்டன். 'வெள்ளத்தைப் பார்க்கப் போன பொடிக்கு என்ன ஆச்சுதோ...?' என்று அம்மா போட்ட கூச்சவால், நான் திரும்பியதும் வெண்தாழக் கிழவரின் பொல்லால் முதுகில் வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டதுதான் மிச்சம்!.

சில மனப்பதிவுகளுக்குக் காரணம் இல்லை. ஆரியகுளம் ஒரு ஊத்தைக் குளம் என்ற படமே என் நெஞ்சில் நிலைத்துள்ளது. ஆனாலும், அதன் அயலிலேதான் நான் அளப்பரிய அனுபவங்களைப் பெற்றவனும். புத்த கோயிலை இடப்பக்கமாக விலக்கி, வடக்கு நோக்கி நீளும் தார் வீதி, ஆரிய குளத்தைத் தாண்டியதும் 'கெற்றபோல்' தலையைப் போல, பலாலி நோட்டாகவும் பருத்தித்துறை நோட்டாகவும் கெவர் விடுகின்றது. நோட்டுக் கரையில், குளத்தின் வடக்கு அந்தலையாக, CTB 'இறைவர்'கள் எல்லாருக்கும் தானே ஆசான் என்று அமைச்சர் முஹம்மது முன்னிலையில் அடித்துச் சொல்ல வல்லவரான 'சண்டியன்' பொன்றாசாவின் வீடு அதற்கு முன்னால், வீதியின் மறுபக்கத்தில், யூ.டி.சி. தயாளத்தால் கட்டப்பட்ட மலசலகூடம். அதை உபயோகிக்கும் வாடிக்கையாளர் அடிக்கழுவதற்கு, குளத்துக்குள் மெதுவாக இறங்கும் கொங்கிரீட் பாதை. வீதியின் மக்கள் போக்கு வரத்துப் பற்றிய சுரணை இல்லாமல், வெட்கத்தைக் குலக்காகக் காட்டி அடிக்கழுவும் பெரிசுகளைப் பார்த்து நான் அரியண்டத்துடன் வெட்கப்பட்டது இன்னும் நினைவில் உறைக்கிறது. இக்காட்சியாலும் ஊத்தை என்ற படம். ஆரிய குளம் வத்தினால் ஒரு நாத்தமும் வரும். அதனை 'செண்ட' மணமாக ரஸித்து, குட்செற்றடிச் செல்லன் கரப்புக் கொண்டு குளத்திலே மீன்பிடிப்பான். பின்னர், அவனுக்குப் போட்டியாக கொண்டு முண்டு பேர் கரப்புகளுடன் கோதாவில் குதித்தார்கள். பெரும்பாலும் சேத்துக் கெழுத்திதான் கிடைக்கும். இந்த மீன்களை எப்படித்தான் தின்பார்கள் என்று ஓங்காளம் நாக்கு நுனிவரை வர நான் யோசித்த காலமும் உண்டு.

ஆரிய குளம் தாண்டிய பலாலி நோட்டு, இலுப்பையடிச் சந்தியைத் தாண்டும் வரை, மக்கிக் கிடங்கடி என்றே அழைக்கப்படும். மக்கிக் கிடங்கடியை மையமாகக் கொண்டு துளிர்ந்த சமுதாய விழிப்புணர்ச்சியினால் நான் அதிகம் பயனடைந்தவன். இதை நன்றிப் பெருக்குடன் நினைவு கூரத் தவறியதில்லை. யாழ்ப்பாணத்துக் கட்டித்த சாதியத்தை அறுக்கும் வீரியத்தில் முதலில் தோன்றிய ஸ்தாபனம் சன்மார்க்க வாலிபம் சங்கம். அநீதிகளை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். போராட்டத்தில் உயிர்ப்பலி என்பது தலைமுறை தலைமுறையாக

முன்னெடுத்துச் செல்லப்படவேண்டிய ஒன்று என்கிற ஞானமும் அவர்களுக்கு இருந்தது போலும். இதனால், சங்கத்தின் 'சின்' போல மாணவர் தேர்ச்சிக் கழகம் அமைக்கப்பட்டது. பேச்சிலும் எழுத்திலும் சிறுவர்களுக்குத் தேர்ச்சி அளித்தல் அதன் கொள்கையாக வகுக்கப் பட்டது. அதிலே பெற்ற தேர்ச்சியாவேதான் நான் பேச்சாளனாகவும், எழுத்தாளனாகவும் பெயரெடுத்தேன் என்பது சத்தியம். இத்துறைகளிலே என் முழுமுதற் குரு தம்பையா என வழங்கிய என் பெரியண்ணாதான். அவர் பிற்காலத்திலே 'கொஸ்தா'வாக வாழ்ந்து தமிழ் ஆற்றலை முடக்கிக் கொண்டது தமிழுக்கு ஏற்பட்ட நட்டமே! கழகத்தின் கையெழுத்துப் பத்திரிகையாக 'ஞானோதயம்' வாராவாரம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அண்ணாவே என் பேச்சுக்கலை ஆசான். அதன் விரிவே அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலே நான் பேச்சுத்துறையில் நாட்டிய சாதனை. 'ஞானோதயம்' அளித்த பயிற்சியின் செப்பமே இன்று நீங்கள் எஸ்.பொ. எழுத்துக்களாக வாசிப்பவை. வாலிபர் சங்கம் வாசிப்புப் பழக்கத்தை மலிவிப்பதற்காக ஒரு வாசிகசாலையையும் நடத்தியது. பிற்காலத்தில், அதன் அபிவிருத்தி நிதிக்காக ஒரு நாடகமும் நடத்தப்பட்டது. நாடகத்தில் எனக்கு வில்லன் வேஷம். நான் நடத்த முதல் தமிழ் நாடகம் அதுவே. சமூக உணர்வுடன் பல கலைகளைப் பற்றிய தமிழ்ப் பயிற்சியும் ஞானமும் ஆரிய குளத்தின் அயலிலேதான் எனக்கு வலாயமாயிற்று.

போராட்ட வீரர்களுக்கு உடற்பயிற்சியும் அவசியம் என்கிற அக்கறை வாலிபர் சங்கத்துக்கு இருந்தது. வாசிகசாலை முறையில், வடிவான Volly-ball court ஒன்று போட்டிருந்தார்கள். அதிலை பெரிய அண்ணன்மார்கள் கிரமமாகக் கரப்பந்தாட்டம் ஆடுவார்கள். மற்றக் காரியங்களிலை ஒத்தாசையாக இருக்கும் அவர்கள், விளையாட்டில் மட்டும் சேர்த்துக் கொள்ளமாட்டார்கள். தூரத்துவார்கள். வளவுகளின் பின்பக்கம், குருணாசாமிக் கோயில் முன்றல் என்று அலைக்கழிந்து, ஈற்றிலே சிறாப்பர் காணியை எங்கள் விளையாட்டு மைதானமாகத் தேர்ந்தெடுத்தோம். அந்தக் காணியைச் சுற்றி ஏழைப்பட்ட அண்ணாடங்காச்சிகள் குடியிருந்தவை. உறவினர்கூட 'பள்ளத்துச் சனங்கள்' என்று ஒருவகை இகழ்ச்சியுடன் குறிப்பிடுவார்கள். இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் போது, யாழ்ப்பாணத்திலே பெரிய அம்மை பரவியது. பள்ளத்துச் சனங்கள் பலர் செத்தவை. அப்ப ஒவ்வொருநாளும் வீடெல்லாம் கூட்டிச் சுத்தம் செய்து, மஞ்சள் தெளித்து, எல்லா இடங்களையும் வேப்பம் பத்திரங்களாலையே சோடிச்சு, வீடுகளில் மச்சம் மாமிசம் எடுக்காமல்... இந்த சுகாதார இயக்கத்திற்கு எங்கடை அயலிலை பேப்பர் செல்லையாவும், வியாலாட்சி மாமியுந்தான் தலைமை தாங்கினவை. இந்தியாவுக்குப் போனவங்கள் கொண்டுவந்து சேர்த்தது எண்டும் கதைச்சவை. மரண பயத்தில் சீவிக்கிறது என்ன எண்டதை அப்பதான் உணர்ந்தனான். சிறாப்பர் காணியை விளையாட்டு மைதானமாக மாற்றுவதற்கு நாங்கள் பட்ட பாடு கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. இந்தக் காணி ஆரிய குளத்தின் கிழக்குப் பக்கத்தில் இருக்கு. என் மகளின் கல்யாணத்துக்கு அழைப்புக் கொடுக்கப் போனபொழுது, இந்தக் காணியில் என் மச்சான் குணரத்தினம் பெரிய வீடொன்று கட்டுவிச்சுக் கொண்டிருந்தான். அந்தக் காலத்தில் 'சைஸ்' வல்லியரின் வீட்டுப் பின்வேலியில் ஒரு பொட்டு சிறாப்பர் காணிக்கு வழி சமைத்தது. வல்லியரின் மகன் சண்முகமும் என் சின்ன அண்ணரும் (சின்னத்துரை) வலு கூட்டாளியள். இருவரும் ஒரே வகுப்பு, கல்லூரி Team களில்

விளையாட்டு வீரர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பது இருவரின் இவட்சியமும். அந்தக் காணியில் நாங்கள் கண்வைத்த பொழுது அது பள்ளத்துச் சனங்களின் கக்கூசாகவே பயன்பட்டது. பொடியளின்றை வேண்டுகோளைச் சனங்கள் சட்டை செய்யவில்லை. நாங்கள் எல்லாரும் காசு போட்டு, நல்லாம்பியரின் உதவியுடன் ஒரு மந்திரவாதியைக் கூட்டியந்தனாங்கள். அவனும் மூலை முடுக்கெல்லாம் மிளகாயும் வேப்பங்குழியும் எரித்து ஏதோ வெல்லாம் செய்தான். அவன் காணிக்ஞ்சு செய்த செய்வினைக்குப் பிறகு அதிலை கக்கூசுக்குப் போனால் மலவாசல் எல்லாம் எரிந்து இரத்தப் பேதி எடுக்கும் என்கிற செய்தி அயலெல்லாம் பரவியது. அப்பிடி நடக்கும் எண்டு நான் கண்ணாளை நம்பினனான். எது எப்படியோ, சிறிது காலத்தில் சிறாப்பர் காணியை எங்களுடைய விளையாட்டு மைதானமாக ஆட்சிப் படுத்திக் கொண்டோம்.

இந்த மைதானத்தில் எத்தனையோ கிறிக்கட் மாட்கள் நடந்தன. எல்லாத்துக்கும் எங்கட ரீம் சார்பாக நான்தான் ஸ்கோரர். நீட்டுப் புவரசங் கம்பில் ஒவ்வொரு ரன்னுக்கு நகக் கிள்ளலால் ஒவ்வொரு அடையாளம் இடுவதுதான் ஸ்கோர் செய்யும் முறை. அதற்காகவே கூரிய நகங்கள் வளர்த்துக் கொண்டேன். ஏனைய கோஸ்டுகளுடன் 'சவேஞ்சு' செய்வதற்காக ஆரியகுளம் கிறிக்கட் கிளப் உருவாகியது. உதைபந்தாட்டம், ஓட்டப் போட்டிகள் என்று அதன் நடவடிக்கைகள் விரிவடைய அது 'ஆரிய குளம் ஸ்போட்ஸ் கிளப்' என்று பெயர் மாற்றம் பூண்டது. தலைவர்: சின்னத்துரை. செயலாளர்: சண்முகம். இருவரும் உயிரைக் குடுத்து கிளப்பின் வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டவர்கள். மைதானத்திலிருந்து வடக்கு நோக்கி ஒரு குச்சொழுங்கை சென்று, 'முளியலங்காரி' சின்னத்தம்பி ('நல்லதங்காள்' நாடகத்தில் இந்த வேஷத்திலே நடித்துக் கியாதி பெற்றதினால் வந்த பட்டம்) வீட்டடியிலை டானாப்பட மடங்கி, மக்கிக்கிடங்கை நோக்கி நீளுகின்றது. சின்னத்தம்பியர் 'சளசண்டயாய்' எல்லாரோடையும் பழகுவார். அவருடைய மகன் நடேசன் (பிற்காலத்தில் 'கெட்டவன் நடேச'னாய் சண்டயன் பெயர் எடுத்தவன்.) எங்கள் ரீமில் இருந்தான். அவன் என்னுடைய கூட்டாளியும். அவனுடைய வீட்டுக்குப் பின்பக்கமும் ஒரு படலை. அந்தப் படலையைத் திறந்தால், அத்தியடிப் பிள்ளையார் கோயில் மேற்கு வீதி.

அத்தியடிப் பிள்ளையார் வீதியிலும் ஒரு விளையாட்டுக் கழகம் உருவாகியது. அதன் முக்கிய உறுப்பினர்கள் என்.ஓ.பி. பஸ்கம்பனி முதலாளி நாகலிங்கத்தின் மகன்கள். மூத்த மகன் ரட்ணசிங்கத்தான் அக்கழகத்தின் தலைவர். இந்த இரண்டு கோஷ்டிகளுக்கும் இடையில் பல்வகைத்தான விளையாட்டுப் போட்டிகளும் நடந்தன. உயரப் பாய்தலில் எதிர்விரசிங்கம் என்கிற மெல்லிய நெடுவல் சுள்ளிப் பொடியனை யாராலும் 'பீட்' அடிக்க ஏலாது. இந்த எதிர்விரசிங்கத்தான் பிற்காலத்தில் உயரப் பாய்தலில் இலங்கை ரெக்கோட் ஏற்படுத்தியதுடன், உலக அரங்கத்திலும் பிறந்த நாட்டுக்குப் புகழ் சம்பாதித்துத் தந்தார்.

எங்கட விளையாட்டுக் கழகத்தின் முன்னனி வீரராக சண்முகம் வளர்ந்தார். உலகளாவிய புகழ் பூக்காவிட்டாலும், ஈழத்தமிழகத்தின் விளையாட்டு வீரர்கள் வரிசையிலே உரியதோர் இடம் பெற்றார். அதிவேகப் பந்து விச்சாளராகச் சம்பத்தரிசியார் கல்லூரி First Eleven

இல் இடம் பெற்றார். பரியோவான் கல்லூரிக்கு எதிரான போட்டியிலே Last Batsman ஆக வந்து, வீக்க்டை இழக்காது நின்று தமது கோஷ்டியின் வெற்றிக்கு வழி வகுத்தார். பின்னர், யாழ் மத்திய கல்லூரியின் கப்டனாகவும் உயர்ந்தார். அவருக்கு வாகு பந்து வீசுவதே. துடுப்பெடுத்து ஆடுகையில் பல ஸிக்ஸர்கள் அடித்தார். இதனால் ஸிக்ஸர் சண்முகம் என்ற பட்டமும் அவருக்கு நிலைத்தது. அவருடைய தம்பி அம்பலவாணரும் நல்ல கிறிக்கட் ஆட்டக்காரராகத் திகழ்ந்தார். உதைபந்தாட்டத்தில் சண்முகம் புகழ்மிக்க கோல் கீப்பராகத் திகழ்ந்தார். அவரைப் போன்றே புகழ் பூத்த இன்னொரு கோல் கீப்பர் இந்துக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த கனகலிங்கம் என்று ஞாபகம். வாலிபர் சங்கத்தின் இவட்சியப் பணிக்கு எஸ்.பொ. மட்டுமல்ல, சண்முகமும் ஒரு சாட்சி என்றதை நினைக்கப் புளுகமாய் இருக்கு.

பெற்றார் கேட்டவை

வெற்றியின் ரகசியம்.. வெற்றியின் ரகசியம் .. வெற்றியின் ரகசியம்..

ஒருவரோடொருவர் மிகவும் அன்பாயிருந்த கணவன் மனைவியைத் தெரிந்த நண்பர், உங்களுடைய ஒற்றுமையின் இரகசியம் என்ன என்று கணவனைக் கேட்டார். "இருபது வருடங்களுக்கு முன்பு நாங்கள் காதலராயிருந்த போதே நாங்கள் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டோம். சின்ன விசயங்களைப்பற்றி முடிவெடுப்பது அவவுடைய பொறுப்பு. பெரிய விசயங்களெல்லாம் என்னுடைய பொறுப்பு. இதுதான் எங்களுடைய உறவின் அத்திவாரம்" என்று கணவர் சொன்னார்.

"அப்ப பிள்ளைகளுக்குப் பெயர் வைப்பது போன்ற காரியங்கள் உங்களுடைய பொறுப்பு..".

"அல்ல, அது சின்ன விசயம்.."

"மகளை யாருக்குக் கட்டிக்கொடுப்பது, எவ்வளவு சீதனம் கொடுப்பது இதெல்லாம் உங்களுடைய பொறுப்பாக்கும்..".

"சை, இதெல்லாம் சின்ன விசயங்கள்தானே. அவ பார்த்துக் கொள்ளுமா".

"அப்ப நீங்கள் பார்க்கிற பெரிய விசயங்கள் எவை?"

"உதாரணமாக, சீனா ஐ.நா. சபையில் அனுமதிக்கப்பட்டது சரியா, இராக் மீது மேலை நாடுகள் படையெடுத்தது தவறா, மாணத்துக்குப் பிறகு ஆன்மா இருக்கிறதா, இவையெல்லாவற்றையும் பற்றி முடிவு சொல்லுவது எப்பவும் காண்தான்".

ஆரிய குளத்தின் மேற்குப் பக்கத்தில் வேறு கலாதிகள். மக்கிக்கிடங்கடி முகப்பிலிருந்து, அந்தக் காலத்தில், மக்கி ஒழுங்கை ஒன்று நாக்கிளிப் புழுப் போல நெளிந்து சேணிய தெருவை இணைக்கும். இந்த ஒழுங்கையிலேதான் சாயக்கார ஒழுங்கையும் சேரும். மக்கி ஒழுங்கையின் முகப்பிலே ஒரு மதகு. அந்த மதகுக் கீழால் மக்கிக்கிடங்கடி வெள்ளம் பாயும். அந்த மதகோரம் காசிக் கிழவரின் வீடு. வெண்தாடிக் கிழவருக்கு இவர் 'ஒண்ட விட்ட' தம்பி. காசியரின் தாடியில் கறுப்பு மயிர்களும் கலந்து சாம்பல் நிறம் காட்டும். ஒழுங்கைக்கு மறுபக்கம் வாழ்ந்த கனகம்மாவிலை இவருக்கு ஒரே கறள். ஆட்டுக் குழை குத்தும் கம்பியை மதகிலே தீட்டிக் கொண்டு, ஒரே தனகுவாராம். வெண்தாடியர்

பாரம்பரைக்கு இது ஒரு வியாதி. 'அம்மான்' என்று செருமிக் கொண்டு அந்தப் பக்கமாக 'அந்தமான்' பொன்னர் வந்தால் காசியரின் அசுமாட்டத்தைக் காண ஏவா.

மதகுக்குக் கிழக்கில், தார் றோட்டுக்கு இப்பால், மருத மரங்களுக்கிடையில் ஒரு கொட்டில், சில சதுரத் தூண்களிலே அதன் ஓட்டுக்கூரை நின்றது. சில சமயங்களிலே அந்தக் கொட்டில் ஒரு தற்காலிகச் சந்தையாகவும் பயன்படுத்தப் பட்டது. அந்தத் தூண்களின் ஒன்றுடன் சாய்ந்தபடி அந்தமான் பொன்னர் நிற்பதும் உண்டு. அவருடைய வீடு எங்கடை வீட்டுக்கு இரண்டு வீடு தள்ளி. அவருடையது கல் வீடு. பெரிய வளவும். முன்பக்கம் பூச்செடிகள், குவினி வாசலில் ஒரு கிளிக்கூடு. அதற்குள் ஒரு பச்சைக் கிளி. அது வடிவாப் பேசும். கோயில் வளவிலை நல்ல கோவைப் பழங்கள் ஆய்ஞ்சு வந்து கிளிக்கு வைச்சிருக்கிறன். அவருடைய மனைவியைப் 'பாக்கியம் மாமி' என்று கூப்பிடுவாம். அவ நல்ல சிவப்பியும் வடிவும். அந்தமானுக்கு ஆகிருதியான உடல். தலையிலும் நெஞ்சிலும் நரைகள் தோன்றத் துவங்கினாலும், பரந்து நிமிர்ந்த நெஞ்சு. யாரைக் கண்டாலும் தன் வீரப் பிரதாபங்களையும் சொல்லாட்டில் ஓட்டை நாகேசருக்குப் பொச்சம் தீராதது. ஆனால், அந்தமானாரைக் கண்டால், கிட்டக் கிழலைக்கும் பதில் சொல்லாமல் நழுவி விடுவார்.

இந்த மரியாதைக்கான காரணத்தை அப்பையாவிடம் கேட்டு அறிஞ்சனான். பொன்னர் இளங்காளையாக இருந்த காலத்தில், அவரை வம்புச் சண்டைக்கு இழுத்திருக்கினாம். வந்த விசரிவை பாளைக் கத்தியை எடுத்து அவங்களைச் சீவியிருக்கிறார். ஒருவன் அந்த இடத்திலேயே குளோஸ். ஆயுள் தண்டனை பெற்று அந்தமான் சென்றார். பதினாலு வருஷம் கழிச்சு நல்ல காசுடன் வந்தார். யோக்கியமாகக் காணி வாங்கி, வீடு கட்டி, பாக்கியம் மாமியைக் கலியாணம் கட்டி வாழ்கிறார். 'அந்தமான்' என்ற பட்டம் ஒட்டிக் கொண்டது. அவர் சண்டியன் என்ற பயம் மக்கள் மனசிலை பதிஞ்சு போய்ச்சது. அவருடன் கனகம்மா சளசண்டியாய் பழகுவா. மதகுக்குத் தெற்கில், மக்கி ஒழுங்கைக்குத் தெற்கில் ஒரு முக்கோணக் காணி. அதிலைதான் கனகம்மா குடியிருந்தது. அதற்குத் தெற்கில் ஒரு குட்டி முச்சந்தி. ஸ்டான்லி றோட் வீறகு காலைக்குப் பக்கத்தாலை வாற ஒழுங்கை அந்தச் சந்தியைத் தான் தொடுகிறது. அந்த முச்சந்தியில் ஒரு கள்ளுக் கொட்டில். அதிலை கள்ளுக் குடிக்கும் சில வாடிக்கையாளர்கள், பெரிய முச்சந்திக் கடைக்குப் போய் சுத்துப் பத்த வைக்கப் பஞ்சிப்பட்டு, கனகம்மாவிடம் கொள்ளிக் கட்டை கேட்டுப் பத்த வைச்சுக் கொள்ளுறதைப் பாத்திருக்கிறன். கனகம்மாவைப் பற்றி 'கைவலியம்' சின்னப்பரின் மகன் சுப்பிரமணியம் ஏதோவெல்லாம் பெரியண்ணரின் காதுகளில் கிசுகிசுத்தான். அதுக்குப் பிறகுதான் ரத்தினமும், இராசரத்தினமும் அவரைப் பார்த்துச் சிரிக்கத் துவங்கினவை. எனக்கு அப்ப புதினம் விளங்கேல்லை. எனக்கு குணசிங்கத்தான் புதினத்தைச் சொன்னவன். கனகம்மா கொல்லைக்குப் போய் அடிக்கழுவாட்டிலும், ஒண்டுக்குப் போனால் கழுவுவாவாம். இதன் பொழிப்பு விளங்குவதற்கு முன்னர், கன்னாதிட்டிக் குளக்கரையில் மேயத் துவங்கினன். அப்பையா கன்னாதிட்டியில் குடியேறினதுதான் இதற்குக் காரணம்.

வண்ணைச் சிவனாரின் நெற்றிக் கண் வீச்சுக்கு வழி அமைப்பதுபோல வகிடு எடுத்துக் கிடக்கிறது கன்னாதிட்டி வீதி. அந்த மக்கி ரோட்டு தார் ரோட்டாக்கப்பட்ட பொழுதுதான், அகஸ்தீன் சுவாமியாரின் புத்தகங்களிலை வாசிச்ச ரோட் ரோவரை முதலிலை பார்த்தனான். ரோவர் சல்லிக் கற்களை அமத்துறது சோக்கு. பிறகுதான் தாரை உருக்கி ரோட்டிலை வார்ப்பினம். துப்பல் போட்டுத் தார் உருண்டைகள் செய்து உடுப்புகளையும் பழுதாக்கியும் இருக்கிறன். செம்மாதெரு (இக்கால கஸ்தூரியார் வீதி) வுக்குக் கிழக்கில், அப்பையாவின் காணியைத் தாண்டினால் கன்னாதிட்டிக் குளம். எங்கட வளவுக்குள்ளாளை போகும் வாய்க்கால், பழைய விண்ஸர் தியெட்டருக்கும் பின்னால் சென்று, ஸ்ரான்லி ரோட்டைக் குறுக்கறுத்து வண்ணான்குளத்தைத் தொடுக்கும். இது சுமார் இருநூறு யார் நீளம். இதனால், இரண்டையும் ரெட்டைக் குளங்கள் எண்டு நினைச்சுக் கொள்ளுவன். வண்ணான் குளத்துக் காத்திலை ஏத்திய கொடியை, பக்குவமாக, வாய்க்கால் வழியாகக் கொண்டுவந்து, வீட்டின் வேப்பம் மரத்திலை கட்டி ராவெல்லாம் பறக்க விட்டிருக்கிறம். இந்தத் தறிக்கீசுகள் செய்யிறதிலை சின்னண்ணன் வலு விண்ணன்.

Haves க்கும் **Have - nots** க்கும் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் பற்றிய ஞானமும் எனக்குக் கன்னாதிட்டியில் ஏற்பட்டிருக்கலாம். எங்கடை பள்ளத்துக் காணி. இரண்டு கோசு குளத்து மண் எடுத்து நிரப்பியிருக்கிறம். அப்பையாவுடைய இளசனங்கள் (பதினைந்து இருபது முழு ஆண்பிள்ளைகள்) வந்து இந்தப் பணிக்குக் சைகொடுத்தார்கள். வீட்டு 'மேச்ச'லுக்கும் இப்பிடித்தான். பிற்காலத்தில் சிரமதானம் பற்றிப் பேசிக்கொண்டம். வாழைச்சேனையில் அதிபராய் இருக்கேக்க 'கெயர்' விஸ்கோத்துகளை வைச்சச் சிரமதானம் நடத்தியிருக்கிறன். மனித கட்ட நடவடிக்கையிலே இணைந்து வாழும் இள ஒற்றுமை அற்புதம். அது கடைந்தெடுத்த மானுஷகம். சம்பளம் இல்லை. உழைப்புத்தானம் செய்யும் உறவினர்கள் விருந்துண்டு களிக்கும் இன்பம். வோகாயுதப் பேராசைக்குள் சிக்குண்ட யாழ்ப்பாணம் இந்த அற்புத பண்புகளை எல்லாம் தொலைத்துவிட்டு முட்டுப்பட்டுக் கிடக்கிறது! குளத்தைப் பார்த்தப்போல ரோட்டுக்குத் தெற்கில் காளிகோயில். அதன் திருவிழாக் காலம் மகா கோவாகலம். பணம் படைத்தவர்களுடைய டாம்பிக பக்தியில் காளியாச்சி குளிர்ந்து போவாள். தமிழ் நாட்டின் நிலத்துண்டு ஒன்று அதன் அயலிலே பதிக்கப்பட்டது போலவும். 'வடக்கத்' தித் தமிழ் சர்வ சாதாரணம். அங்கொரு காலும் இங்கொரு காலுமாக வாழ்ந்தவர்களும் ஏராளம். நகைக் கடைகள். நகைகளை ஈடுவைக்கும் வட்டிக் கடைகள். கிலுட்டு நகைகளுக்குப் பொன்முலாம் போடும் கடைகள். சுறண்டுபவர்களை நாடி சுறண்டப்படுபவர்கள் வந்த வண்ணம் இருந்தார்கள். 'உவங்கள் காப்பொன்னிலும் மாப்பொன் எடுத்துப் போடுவாங்கள்' என்று அப்பையா தன் இயலாமையை மறைத்துக் கறுவிக் கொள்வார். 'யப்பான்' ஆறுமுகம், 'பிறண்டி' வேலுப்பிள்ளை போன்றவர்கள் மேட்டுக் குடியினரின் பெருமைகளையும் பவிசுகளையும் காளிகோயில் திருவிழாக்களிலே புகுத்துவதில் முந்தி நின்றார்கள். 'மேட் இன் இண்டியா' எதிலும் சிறந்தது என்ற அகங்காரத்தையும் வளர்த்தார்கள். அழுவெட்டி என்றால் வோக்கல். சதீர்காரிகளை விடுங்கள். மேளக்கூட்டமும் இந்தியாவிருந்து வரவேணும். கிருபானந்த வாரியார் பிரசங்கம். 'வல்வெட்டித்துறையை விடுங்கள்.

வாரியாரை யாழ்ப்பாணத்துக்கு நாங்கள்தான் முதலிலை கொண்டந்தனாங்கள்' என்று 'மைக்' கட்டிப் புழுகினாங்கள். என் பிஞ்சு மனசுக்கு இந்தச் சடைத்த விதேசிய மோகம் எரிச்சிலை ஊட்டியது. 'கிருபானந்த வாரி ஏழைகள் பணத்தை வாரி' என்று ஆத்திரந்தீர அகப்பட்ட மதில்களிலே எழுதினன். அப்பையா எதிலும் யதார்த்தமானவர் 'இந்தியாவிலை இருந்து பெரிய கூட்டங்களைக் கொண்டு வரற சாட்டோடை தங்கத்தையும் கடத்திப் போடுவாங்கள். கோயில் திருவிழாவோடை அவங்களுக்கு ஒரு வருஷத்துக்கான சம்பாத்தியம்' எண்டு சொல்லுவார். அந்தக் காலத்தில் என் நெஞ்சில் ஊறிய நாத்தீகப் பற்றுக்கு கன்னாதிட்டி அயலிலே நடந்த இந்தத் தில்லுமுல்லுகளும் உதவியிருக்கலாம்.

குளத்தில் நிறையத் தாமரை. குருத்துக் கிழங்கு புடுங்க இப்ப எனக்கும் தெரியும். அஞ்சனந்தாழ்வுக் கிழவி ஒருத்தி தினமும் தாமரை இலைகள் ஆய்வாள். அவற்றைச் சாப்பாட்டுக் கடைகளுக்கு விற்பதுதான் அவள் சீவனம். குளம் வற்றிய காலத்தில் முற்றிய தாமரைக் கிழங்கு கிண்டி எடுப்பார்கள். இதிலே அஞ்சனத் தாழ்வாரும் ஈடுபடுவார்கள். அந்தக் காலத்தில் புட்டுச்சந்தி மதகடியிலை 'துட்டுக்கு எட்டு' எண்டது போலை கொள்ளை மலிவு. தாமரைக் கிழங்குக் கறி ஆக்குவதில் ஆச்சி வலு விண்ணி. கண்ட சாதியளும் கிழங்கு எடுத்தினால் தண்ணீர் தீட்டுப்பட்டதாகவும் ஒரு ஆவேசம். இதனால், குளத்துத் தண்ணியை மறிச்சு, காளிகோயிலுக்கென்று ஒரு கேணி கட்டினவை. வடிவான கேணி. மேட்டுக்குடியார் நீந்தி மகிழ்வார்கள். அந்தக் கேணியில் ஒருநாள் பிணம் மிதந்தது. மூழ்கிச் செத்துப் போனான் எண்டு கதை. 'ஆரோ கொண்டு போட்டுக் கொண்டு வந்து போட்டிருக்கிறாங்கள்' எண்டது அப்பையாவின் யுகம். அந்த அயலிலே 'தச்ச மயிலன்' தான் சண்டியன். சுள்ளி உடம்பு. சுருள் வாளாவை யாரையும் வெட்டிப்போடுவான். அவன் காளிகோயிலடியிலை நிண்டால் பணக்காரர் பீச்சியடிப்பினம். ஆனால், அவனுக்கு அப்பையாவிலை ஒரு மரியாதை. 'அவன் நல்லவன்' உவங்களுக்கு அவந்தான் சரி' என்பார். நாவர்குழிக்குக் கிட்ட தச்சமயிலனைக் கொண்டு போட்டாங்கள் என்று செய்தி வந்தது. பணக்காரர் பட்டாசு கொழுத்திக் கொண்டதுதன் பாக்கி. கேணியில் பிணமாக மிதந்தவன் மயிலனின் கூட்டாளியாம்.

கடத்தலில் ஈடுபடாமலே, அப்பையாவுக்கு வருடா வருடம் 'பவுண்' கிடைச்சதும் புதினந்தான். நகைக்கடை வளவுகளின் வெள்ளம் எங்கடை காணியிலுல்ல வாய்க்காலில் விழுந்துதான் குளத்துக்குப் போகும். அடிபட்டு வரும் மணல் வாய்க்காலின் ஒரு பக்கம் பிட்டி கட்டிக் கிடக்கும். மணலை அரித்துப் பவுண் தூள் பெறும் வித்தையை அறிந்த இரண்டு இந்திய முஸ்லிம்கள் அப்பையாவுக்குப் பழக்கமானார்கள். வருடா வருடம் வளவில் மண் அரிப்பது நடக்கும். ஒருவர் நாகூர் பிச்சை. முஸ்பாத்திக் கதைகள் சொல்லுவார். அப்பையாவுக்குக் குத்தகைப் பணம் போல இரண்டாயிரம் மூவாயிரம் கொடுப்பார்கள். அவர்களுக்கும் நல்ல ஆதாயமாம். அப்பையாவுக்குச் சங்கு மார்க் சாரமும் கிடைக்கும். ஒரு தடவை மண் அரிக்கும்போது நீலக்கல் கிடைச்சது. நாகூர் பிச்சை எடுத்து அப்பையாவுக்கு கொடுத்தவர். முதலிலை அதை வீதரோடு எண்டுதான் நினைச்சம். நகை செய்யும் சிங்கள பாஸ்தான் அது நல்ல நீலக்கல் எண்டு சொன்னவர். காசு தந்து வாங்கவும் விரும்பினார். 'பால்'

நான் காசு தாறன். நீரே இதைப் பதிச்சு நல்ல மோதிரம் ஒண்டு செய்து தாரும்' எண்டு அப்பையா மடக்கிப் போட்டார். அந்தக் கல்மோதிரம் அப்பையாவின் விரலை நீண்ட காலம் அணிசெய்தது. அது பரம்பரைச் சொத்தாக இப்ப என் தம்பி சொல்வேந்தனின் விரலிலை இருக்கக்கூடும் என்று நினைக்கிறன்.

இந்தக் காலத்திலை, வண்ணான் குளத்தின் வடக்கிலும் மேற்கிலும் குப்பை கொட்டி மேடு படுத்தி, கடைகள் கட்டி அவங்கோலப்படுத்தி விட்டார்கள் என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது. யாழ்ப்பாணத்தின் அசுரத்தனமான காணிப் பசியை வண்ணான்குள அயலிலேதான் பார்க்கலாம். அந்தக் காலத்தில், காலைநேரங்களில், அந்தக் குளத்திலே, உளிப்பட்ட சலவைகாரர்கள் வரிசையாக நின்று, 'உஸ்..உஸ்..' என்கிற ஒலி வயத்துடன் துணி துவைத்துக் கொண்டு நிற்பது கண்கொள்ளாக் காட்சி. உழைப்பினதும் சுறுசுறுப்பினதும் உயிர்ப்பு. சலவை செய்யப்பட்ட துணிகள், கிழக்குக் கரையில், வயல் ஓரமாக, பல நிறங்களிலே உலர விரிக்கப்பட்டிருக்கும். அந்த அப்பால், கிழக்கில் நெல்விளையும் செழிப்பான கழனி. நில வளர்ச்சிப் பருவத்தின் அத்தனை வண்ணங்களும். அந்த வயல் வரம்பால் நடந்து அந்தவை அடைந்தால் வெட்சுமி மனுஷியின் குடிசை. 'வண்ணார்' நாகலிங்கத்துடன் அவ புரட்சிகரமான இல்லறம் நடத்தும் கோயில்! ஸ்ரான்லி ரோட் இரு மருங்கிலும், சிறாம்பியடிச் சந்தியிலும், செழுமையான தென்னந் தோப்புகள். யாழ்ப்பாணத்தின் பூர்வீக அழகிலும், ஆதி செழுமையும் அக்குளத்தின் வடகிழக்கிலே தெறித்துக் கிடந்தன. இன்று காணிப் பசியின் கோரக்கங்கை!

குளத்தின் மேற்குக் கரையில் செம்மாதெருவும் பெரிய கடையை மருவிய கடைகளும் குளக்கரையில் நிற்கும் பாரிய மருத மரங்கள் காலைவேலையில் வீதிக்கு நிழல் கவிக்கும். குளத்தில் அந்தவையாக இருப்பது யோசப் சலூன். அந்த சலூனிலும், அதன் பக்கத்திலுள்ள மருத நிழலிலும், ராஜகோபாலனை ஆசானாய்க் கொண்டு எத்தனை இலக்கியப் படைப்புகளைத் திட்டமிட்டிருக்கிறன்? இவற்றை எல்லாம் யோசப் சலூன் 'சின்ன' முதலாளி டொமினிக் வசதிக்காக மறந்திருக்கலாம். இவையும் இணைந்ததுதான் என் வாழ்க்கை. மறவேன். குறுமுனி ஏ.ஜே.கனகரத்தினா குறும்புக்காரரும். அவர் அந்த சவரச்சாலையைச் சர்வகவாசாலை என்று செல்லமாகக் குறிப்பிடுவார். இது பற்றி டொமினிக் ஜீவா வாயில் எச்சில் ஒழுகப் பெருமைப்பட்ட காலமும் உண்டு.

வண்ணான்குளம் பெருக்கெடுத்தால், யோசப் சலூனுக்குப் பின்னால் உள்ள வாய்க்கால் வழியாக - அது நீண்டு பெரியகடையையும் மீன்கடையையும் பிரித்துச் சென்றது - புல்லுக்குளத்தில் கலந்து, ஈற்றில் கடலை அடையும். புல்லுக்குளத்தின் தெற்கில் முற்றவெளி. 'முற்றவெளி மைதானம்' மாபெரும் பொதுக்கூட்டங்களில் எத்தனையோ கண்டது. இந்த மைதானத்திலேதான் யாழ் பொது நூல்நிலையம் எழுந்து நின்று, சிங்கள மிலேச்சத் தளத்துக்குச் சோரம் போனது! அந்தக் காலத்தில் அது புல்வெளி. பகலெல்லாம் மாடுகள் மேயும். வீடுகளிலிருந்து மாடுகளைச் சாய்ச்சு முற்றவெளிக்கு மேச்சலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கென்றே

'பையன்கள்' இருந்தார்கள். ஆனாலும், முற்றவெளியில் ஒரு சாணகக் கும்பத்தை காணலாம். தலையில் கடகம் சுமந்து, சாணகம் பொறுக்கி வாழும் ஏழைகளும் இருந்தார்கள். பூவரசம் குழையை விட்டுவைக்காத யாழ்ப்பாணக் கமக்காரன் மாட்டு ஒரு வாங்க ஏங்கிக் கிடந்தான். பொதுக்கூட்டங்கள் வார இறுதியிலேயே நடக்கும். முற்றவெளியில் நடந்த எத்தனையோ கூட்டங்களைப் பற்றிய நினைவுகள் என் நெஞ்சிலே கும்மாளம் போடுகின்றன. தமிழ் நாடு கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் ஜீவானந்தம் மூன்று மணினேரம் சொல்லுமழை பொழிந்து புதியதோர் உலகிற்கு அழைத்துச் சென்ற அனுபவத்தை எப்படி மறப்பேன்? பீட்டர் கெனமன், என்.எம்.பெரோரா, கொல்வின், பிலிப் குணவர்த்தனா, தனுனாயக்கா ஆகிய தென்னிவங்கைத் தலைவர்கள் சமத்துவ சமவுடமை இவங்கையை உருவாக்க எத்தகைய ஆவேசத்துடன் பேசினார்கள்? மந்திரிப் பதவிகளுக்காக, அவர்கள் பேசியவற்றை எப்பமிட்டு வாழ்ந்தாலும், அவை என் இளநெஞ்சில் ஏற்படுத்திய கிளர்ச்சிகளை எப்படி மறப்பேன்? சுருட்டுத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் மூலம் சமசமாஜ அரசியல் பேசிய துரைராஜசிங்கத்தின் தில்லுமுல்லுகளை அம்பலப்படுத்தும் நோட்டீஸ் அச்சிட்டு மேடையிலேயே விநியோகித்தேன். தொழிலாளத் தோழர்கள் என்னை நையப்புடைத்தார்கள். என்னைக் காப்பாற்ற வந்த இராமசாமி ஐயரும், புத்தகக்கடைப் பூபாலசிங்கமும் வாங்கிக் கட்டினார்கள்.

உடனேயே போட்டிக் கூட்டம் ஆஸ்பத்திரிச் சந்தியில் நடந்தது. நான் முக்கிய பேச்சாளன். இதன் தொடர் சங்கிலிச் சம்பவங்களும் பொன் கந்தையா எம்.பி.யாக வருவதற்கு உதவியதை மறப்பேனா? நானும், பின்னாளில் கம்யூனிஸ்ட் தொழிற்சங்கவாதியாகத் திகழ்ந்த குலவீரசிங்கமும்

— அன்புக்கிணிய 'மரபு' வாசகர்களே, —

'நளவிடை தோய்தல்' மெய்யாக என் சுயபுராணமல்ல. நான் அறிந்த யாழ்ப்பாணத்தினதும் மக்களினதும் உண்மைக் கதை. அக்கதை இன்னும் நீளமானது. அதில் ஒன்பது அத்தியாயங்களே உங்கள் வாசிப்புக்குப் பொசிந்தன. இவற்றின் மூலம் உங்களுடன் உறவாடக் கிடைத்த வாய்ப்பு எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. உங்கள் சுவைப்பினால் என்னைப் பெருமைப்படுத்திய உங்களுக்கும், உங்களை அடைய உபகாரியாய் உதவும் 'மரபு' ஆசிரியர் அரவிந்தனுக்கும் என் மனசார்த்த நன்றிகள். உங்கள் சுவைப்புக்கு முழுக்கதையும் அலுருவில் விரைவில் வெளிவரும். இடையில், அடுத்த இதழிலிருந்து பிறிதொரு தொடர் மூலம் உங்கள் அன்பினைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளுவேன். உங்கள் அன்பையும் சுவைப்பையும் என்றும் யாசிப்பேன்.

— எஸ்.பொ. —

மாணவர் தலைவர்களாக இருந்த காலத்தில், நேதாஜி நினைவுக் கூட்டம் ஒழுங்கு செய்து, பதினாலு பேச்சாளர் மேடையிலே வீற்றிருக்க, எட்டுப்பேர் சபையோராக கலந்துகொண்ட கூட்டத்தைத் தான் மறக்க முடியுமா? ஏழுபேர் காற்று வாங்கிக் கடலை கொறித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள். மற்றவர் அப்பையா. எத்தனை மாலைப் பொழுதுகளில், அந்த முற்றவெளியில் அமர்ந்து, புல்லுக்குளத்துச் சீதனக்காற்றின் சுசுத்திலே, வண்ணக் கற்பனைகளிலே தாவித் தனிமையை ரசித்திருக்கிறேன். உறவிலும் இன்பம் உண்டு; தனிமையிலும் இன்பம் உண்டு.

முற்றவெளிக்கு மேற்கில் முன்னியப்பர் கோயில். அதற்குப் பின்னணிபோல டச்சக் கோட்டையின் பிரமாண்டம். அந்தக் கோட்டைக்குள் தனிக்கோபுரம் போன்ற கட்டடம் தெரியும். அது என்ன? ஊர்காவற்றுறை அந்தோனியார் கல்லூரி ஆசிரியராக நான் இருந்த பொழுது இதற்கான விடை கிடைத்தது.

'உது தூக்குமேடை. முதலும் கடைசியுமாக ரெண்டு பேரைத் தூக்கிவிட்டார்கள். அதைத் தற்செயலாப் பாத் த பிள்ளைத்தாச்சி ஒருத்தி செத்துப்போனாள் எண்டும் சொல்லுகினம். சேனாதிராஜா கொலைவழக்கில் பண்டாரக்குளத்தடி முத்தனும், எல்லவனும் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு, தூக்குத் தண்டனை தீர்க்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் இருவரும் குடிமைகள். கமக்காரர் சொன்னதைச் செய்த கருவிகள். கொலைக்குத் துணைபோயிருக்காட்டில், அவங்களுக்கே உயிராபத்து. உப்பிடெயல்லாம் காரணம் காட்டி வெள்ளைக்காரக் கவணர் துரைக்கு கருணை மனு அனுப்பினாங்கள். கவணர் தூக்குத் தண்டனையைக் குறைத்து, ஆயுள்தண்டனையாக்கினார். இந்தக் கட்டளையை மறைச்சு வைச்சு, தூக்குத் தண்டனையை நிறைவேற்றி, அதற்குப் பிறகுதான் கிடைச்சதாக நாடகமாடினாங்களாம். நீதியைச் சாகடிக்கும் சாதிமாண்களுடைய அநியாயத்திலிருந்து பஞ்சைகளைக் காப்பாத்துறதுக்கும் இங்கை தூக்குறதை நிப்பாட்டிப் போட்டினமாம். எல்லவன் தூக்கிலை சாகேக்கை இருபத்திரண்டு வயசு. அவர்தான் அப்புவின் முத்த மகன்!' அப்பையாவின் இந்த விடை, 'பண்டாரகுளத்தடி முத்தன் கொண்டானே...' என்று வெண்தாடிக் கிழவர் ரையாண்டி கொப்பளிக்கப் பாடும் பாடலுக்குப் பொழிப்பாகவும் அமைந்தது!.

ஆரியருளக் கரையில் உள்ளதுபோல, சிங்களக் கிராமங்களின் குளக்கரைகளிலே அரசமரங்கள் உண்டு. அவற்றின் கீழ் புத்த சிலைகளும் உண்டு. சிங்கள மக்கள் அறியாமையாலும் அகங்காரத்தாலும் இயற்றும அநியாயங்களைப் பார்க்க ஒண்ணாது இச்சிலைகள் கண்முடிக்கி டிடக்கின்றனவா? அவற்றுக்கும், அவற்றை வணங்கும் சிங்கள மக்களுக்கும் ஞானம் பிறக்குமா? ஆனால், யாழ்ப்பாண மாநகர எல்லைக்குள்ளிருக்கும் குளத்தங்கரைகளிலே நான் பெற்ற அனுபவங்கள் என் எழுத்துக்கும் வாழ்க்கைக்கும் இன்றளவும் உபகாரமாய் அமைகின்றன என்பதைப் பார் அறியப் பிரசித்தப் படுத்துவேன். எனக்குப் பெருமை, பிறந்த மண்ணின் பெருமை. அதன் ஆதாரனையாகவும் நளவிடை தோய்தல் மகா சுகமானது.

K.E.P.SERVICES

KEP 286-16

- * Landmark 21Mhz
- * 1 Mb on Board
- * Shadow Ram

KEP 386-25sx

- * Landmark 34Mhz
- * 1 Mb on Board
- * 80386 CPU

KEP 386-33

- * Landmark 53
- * 2 Mb on Board
- * 64K C.Memory

KEP 486-33

- * Landmark 150
- * 4 Mb on Board
- * 256K C.Memory

STANDARD CONFIGURATION

- * 1.2 Mb Floppy disk drive
- * 2 Serial/Parallel/Games ports
  - * Compact case
- * 200 Watt power supply
  - * 101 Keys Keyboard
  - * 40 Mb hard disk drive
  - * 16 bit 512k VGA Card
- * 14" High Resolution Super VGA Colour Monitor (1024 x 768)

\$1230

\$1675

\$1875

\$2770

- * 12 Months Warranty

K.E.P. TRAVEL SERVICES

Agents for all Domestic and International Air lines.
DISCOUNT FARE SPECIALISTS.

When it comes to TRAVEL
WE MEAN BUSINESS

Call SIVANATHAN

B.H. 667 0287

A.H. 749 3798

Museum Business Centre, 222 La Trobe Street, Melbourne 3000, Australia
Phone (03) 667 0287 Fax (03) 663 2616 Lic.No. 31353